

CON ONG

tuần báo trào phúng đối lập
(môn bài nhà nước cấp số 3716/TBTT/CHBC)

SỐ 169

12 TRANG 20 TỈ

TUẦN LỄ TỪ 25-6

ĐẾN 1-6-1971

Chủ Nhiệm : NGUYỄN VĂN MINH

Đầu bếp : MINH VÔ

Địa chỉ liên lạc : 54 VÕ TÁNH

ÓNG NÓI : 93801

Wilson
DS 531
C 74++

BÁO CHÍ VÀ BẦU CỬ

Trong tất cả các cuộc bầu cử, báo chí đều có một địa vị rất quan trọng, vì đóng vai trò hướng dẫn dư luận.

Nhờ báo chí, độc giả cử tri sẽ có dịp nhìn được bộ mặt thật, khả năng thực sự, những cái hay cái dở của ứng cử viên, do đó mới hy vọng là phiếu được xử dụng đúng đắn.

Vì có địa vị quan trọng

như vậy đối với bầu cử, nên báo chí phải hết sức vô tư. Sự vô tư của báo chí, vừa là một yếu tố chủ quan, vừa là một yếu tố khách quan. Nhà báo có thể thiên vị, tự làm cho mình mất vô tư, nhưng chính quyền cũng có thể bịt mồm bịt miệng, làm cho nhà báo mất vô tư.

Nhà báo chí có thể cố gắng vô tư về phần chủ quan. Còn phần khách quan, là do nhà nước.

Cuộc tranh cử đang bắt đầu bước vào thời kỳ sôi nổi. Nhưng những ngày gần đây, báo chí thấy rằng không đủ những yếu tố khách quan để hành nghề một cách hoàn toàn vô tư.

Báo đăng iới tuyên bố của nghị sĩ tại diễn đàn Thượng Viện cũng bị đục bỏ hoặc bị tịch thu. Đăng lời tuyên bố của Phó TT cũng bị tịch thu. Kỳ lục tịch thu báo là 13 rồi vọt lên 15 tờ một ngày. Với tình

trạng đó, chắc chắn báo chí không thể đóng đúng vai trò của mình vào dịp bầu cử.

Bộ Thông Tin vừa mới thay đổi cấp lãnh đạo, Tổng Thống cũng mới tuyên bố trong một nước dân chủ, phải chấp nhận chỉ trích.

Tình thế hiện tại, chính quyền khoe là khá hơn năm 1967, nhưng hình như báo chí đang cảm thấy khó thở hơn cả năm 1967.

Kỷ lục

Ông Tân Tổng Trưởng Thông Tin Trương Bửu Điện vừa chính thức trình làng trong một bài diễn văn được mô tả là "được, được tốt lắm" (xem Chính Luận 22-6) Làng đây là các hội thảo viên và quan sát viên của đại hội báo chí Á Châu mà thành phần báo chí VN tham dự rất ít và không chính thức. Trong bài diễn văn, ông tân Tổng Trưởng đã đề cao sự tự do báo chí ở VN và ca ngợi những thành tích của Bộ Thông Tin. Ông Tổng Trưởng cũng nói rằng tính theo đầu người thì Saigon đã đạt "kỷ lục" cao về báo chí phát hành trên thế giới.

Xin hoàn toàn đồng ý với ông tân tổng trưởng. Báo chí ở VN quả thực được tự do nhất thế giới. Bằng chứng là thời gian sau khi qui chế báo chí ban hành đầu có báo nào bị cấm đăng hẳn một tài liệu có nguy hại an ninh quốc phòng như ở Mỹ. Các báo VN chỉ bị đục đẽo và nhất là bị xe cây hốt sạch về Bộ Nội Vụ cho ông nhà nước độc quyền đọc một mình thôi. Nói đến vụ tịch thu thì quả thực Bộ Thông Tin ở VN đã phá kỷ lục thế giới. Trong thời gian ông Tỉnh còn làm tổng trưởng nhà nước chỉ mới đạt đến con số 13 tờ báo bị tịch thu 1 ngày là dự luận cho rằng kỷ lục rồi. Nhưng ông Tỉnh vừa rời bộ vài ngày kỷ lục liền bị phá tan tành xí quách khi các báo bị tịch thu trong một ngày bỗng lên tới con số 15. Lý do bị tịch thu cũng chỉ ở VN mới có là "tường thuật trung thực và ngay tình những lời tuyên bố của Phó tổng thống, một người do quốc dân bầu lên cùng với tổng thống và chịu trách nhiệm trước quốc dân cùng với Tổng Thống."

Xin góp thêm với ông tân tổng trưởng vài "kỷ lục" khác mà ông tân tổng trưởng hẳn vì công vụ theo dõi và tịch thu báo quá bận rộn nên đã quên không đề cập tới, đó là kỷ lục thay đổi nhân sự trong chính quyền và đặt người không đúng chỗ. Từ 1963 tới nay hẳn ông tổng trưởng cũng thừa biết rõ đã có bao lần nội các thay đổi rồi? Đếm sơ sơ mới có 8 ông thủ tướng thôi. Riêng tổng trưởng nhiều ông vừa ngồi chưa nóng chỗ đã phải ngậm ngùi ra đi.

Không những nội các thay đổi người xoành xoạch khiến không ai có thể nghĩ ra nổi một chính sách đứng đắn mà VN còn có một kỷ lục khác mà các nước khác trên thế giới ít có nước nào theo kịp. Đó là kỷ lục đặt người vào các chức vụ trong chính phủ hơi treo căng ngồng chẳng hạn ông tướng râu kẽm đã bao lần tuyên bố bản chất của mình chỉ là một người văn nghệ thích ngâm thơ, thích hát, thích tán gái mà ông lại cứ bị bắt làm chính trị và bị giữ toàn những chức quan trọng, thế mới khổ.

Chẳng hạn Bộ Giáo Dục, từ mấy năm nay cả chục lần thay đổi nội các bộ này chỉ toàn lọt vào tay các vị bác sĩ và dược sĩ, chưa hề bao giờ lọt vào tay một nhà giáo nào cả. Và còn rất nhiều sự phân nhiệm treo căng ngồng khác mà trang báo có hạn không cho phép đề cập hết.

Với một lô những kỷ lục rục rịch trên đây có lẽ chúng ta lại sắp sửa có màn tái kiến vị Tổng thống mà trong quá khứ đã có lần, chính TT Nixon của đại cường quốc Hoa kỳ cũng phải nức nở khen ngợi rằng đây là một chính khách tài ba lỗi lạc vào bậc nhất thế giới. Được một chính khách có tài trị nước vào hạng quán quân như vậy, làm gì dân Việt lại không ham.

Chính trị và văn nghệ

Trong những ngày qua, có hai cuộc tụ họp có vẻ rất đáng yêu. Đó là cuộc tiếp tân của một ông đại tướng và cuộc họp ban văn nghệ của một ông Phó TT. Người viết những dòng này không có hạnh được dự hai cuộc vui trên, cũng không quen biết gì với hai nhân vật lớn kia, nhưng chỉ nghe bạn bè kể lại, cũng đủ thấy vui lây. Ở đời, nhiều khi chỉ cần vui lây như thế cũng đã đủ làm rồi!

Về cuộc tiếp tân của ông đại tướng thì được mô tả là có một bầu không khí bình dân và cởi mở vô cùng. "Như cảnh gặp gỡ của những người bà con trở lại quê hương sau nhiều năm xa cách..." Một anh nhà báo đi về đã tả tình như thế. Trong buổi tiếp tân, không có cảnh xô lấn ký giả một cách thô bỉ, không có cái về linh đình, quan cách như những buổi tiếp tân khác, không có những cảnh dàn chào mặt nhọc. Mà chỉ vền vền có 2 quân nhân với quân phục giữa đám xi vịn nặng mùi chính trị hòa bình... Và trong cái khung cảnh đơn giản, thân mật ấy, ông đại tướng với hàm răng mới lấp, đã cười và nói với khách rằng: "Nhà tôi không có dây kẽm gai, ai muốn đến lúc nào cũng được."

Từ lâu, mọi người đã quá ngột ngạt với những buổi tiếp rước, dù là những cuộc vui, nặng phần lễ nghi quan cách với những toán lính dàn chào, những bộ mặt đặng đặng sát khí, những họng súng và những đôi mắt gườm gườm đe dọa của những bộ an ninh chìm nổi. Lại có cả những cuộn dây kẽm gai rào rạo tứ phía. Đến để được ăn uống mà phải chứng kiến những cảnh đó cũng đủ khiến bỏ mẹ đi rồi, còn sức lực đâu mà vui được nữa!

Bởi vậy, cuộc tiếp tân vừa rồi của ông đại tướng đã mở ra một không khí mới làm người ta dễ chịu, một sự đầm ấm, thông cảm và bớt được những hận thù đặng đặng giữa con người với con người. Tuy nhiên, có thể bây giờ, ông đại tướng chưa ra làm T.T nên mới sống giản dị, thân ái như vậy. Nhưng liệu lúc ông vào được dinh Độc Lập rồi, ông có còn sống đẹp được như thế hay không? Bây giờ, ông nói nhà ông không có dây kẽm gai, ai vào cũng được, nhưng trong tương lai, không biết rồi quyền thế và danh vọng, nếu có, có làm ông thay đổi hay không? Chuyện tương lai thì đành để chờ tương lai vậy. Nhưng dù sao, hiện tại, ông đại tướng cũng đã tỏ ra rất đáng yêu ở thái độ và cách sống của mình.

Còn cuộc họp mặt mới đây của anh Ng.cao Kỳ thì lại đầy tính chất nghệ sĩ, trong đó có ăn nhậu, có chửi bới, có say sưa, có cả màn "anh Kỳ" lên ca hát nữa. Cũng có thể coi đây như cuộc họp mặt của một số hảo hán giang hồ trong một phạm vi nào đó ở những truyện kiếm hiệp Tàu. Trong trường hợp này, có thể "anh Kỳ" đã đi quá trớn đối với danh nghĩa Phó vương của mình vì, theo nguyên tắc, đã làm tới một Phó vương thì phải nghiêm trang, đứng đắn, phải giữ gìn lời ăn, tiếng nói, không được có những hành vi cử chỉ như người thường, nhất là chuyện say sưa, ca hát ở chỗ đông người thì không thể, vì tự ái cũng như thể diện Quốc Gia không thể chấp nhận được.

đàn anh đời lập với nhà nước em đời lập với nhà bếp

LÃO DƯƠNG

Truyện dài bà Cỏ

Lão Dương vẫn phục các đảng đàn bà của xứ này. Đã từ lâu, một nhà thiên văn nổi tiếng, nhìn lên trời, thấy sao Chức Nữ thiên di qua địa phận thiên hà, muốn xâm lấn sang cả vùng sao Ngưu, sao Đẩu, đã cho rằng, đất này sẽ quyết định nhờ bản tay đàn bà. Có người còn quả quyết rằng, hồi này, gà mái gáy tùm lum. Nghe được những chuyện đó, Lão Dương bèn sợ, không dám bắt chước Trạng Quỳnh, biểu diễn những màn "đá bèo", hay "qui hai gối, chống hai tay".

Người đứng đầu, mở ra một kỷ nguyên mới cho phụ nữ, phải kể là Bà Cỏ.

Truyện dài Bà Cỏ, hiện nay đang được hai tờ đại nhật báo ở đây khai thác rất tận tình, rất kỹ. Một tờ báo của Cha Cọp Trời, được coi như là 1 tờ báo rất đứng đắn, truyền bá tư tưởng của Đạo. Một tờ của Ông Tướng, đã từng đóng vai tử tù, đã làm đảo chánh hụt. Một Cha, một Tướng tức là giai cấp thứ ba và thứ tư, đang khai thác Bà Cỏ, thì tất nhiên Bà Cỏ có được cái gì mà Trời sẵn dành cho, phải được lột trần, để tỏ hô ra hết.

Nói đến Bà Cỏ, thì ở đất nước này, từ đũa trắng răng, đến kẻ bạc đầu, ai mà chẳng biết. Một áo "cỏ him trâu" do Bà Cỏ sáng tác, hiện nay vẫn còn thấp thoáng xuất hiện trên người các em thơm như múi mít. Lâu lâu, vẫn còn những kẻ nổi hứng, ca lên một vài câu của bài suy tôn:

"Bà Ngô Đình Nhu, bốp cu Ngô Tổng Thống
"Ngô Tổng Thống. Ngô Tổng Thống là đầu l..."

Nói tóm lại, thì Bà Cỏ nổi danh hơn hết hàng hàng lớp lớp đàn bà ở xứ này. Phấn Trần Kim Thoa, Phấn Ngô Bá Thành vẫn còn kém xa.

Mới gần đây, có tin là Bà Cỏ sắp lấy chồng. Cũng chẳng có gì lạ cả. Bà Cỏ tuy rằng mang danh Bà Cỏ, nhưng cũng vẫn chỉ là một người đàn bà, cũng biết thế nào là "gió lạnh cái đêm đông trường". Dù cho thành phố La Mã có ấm áp, nơi thánh địa mang nhiều chất trang nghiêm, thì Bà Cỏ cũng phải bước đi vài ba phát nữa.

Luật của Đông Phương, cũng chỉ bắt người đàn bà thủ tiết tới ba năm. Từ ngày u sầu, thảm đạm ấy, tính ra, thăm thoát ấy vậy mà đã tám năm. Nhớ tới ông Cỏ tám năm, như vậy cũng là quá đủ rồi.

Người ta gọi sự đi lấy chồng của đàn bà là "núp bóng tùng quân". Nhưng vào trường hợp Bà Cỏ, phải nói trái lại. Kể nào kết duyên với Bà Cỏ, sẽ được như vin vây rồng, bám cánh phượng, bay bổng lên tuyệt đỉnh của sự nổi tiếng. Mặt cả triều đồng để làm quang cáo, cũng không bằng kết duyên với Bà Cỏ.

Chỉ có một điều ân hận là nguồn tin Bà Cỏ đi lấy chồng, không nói rõ tên của đảng đàn ông may mắn ấy là ai?... Nếu được biết rõ tên, thì thiên hạ đã chẳng khai thác về truyện dài Bà Cỏ, đăng hình người nọ, người kia, gán ghép cho Bà Cỏ những thiên tình sử đậm lệ.

Đã bao nhiêu năm qua đi rồi mà truyện dài Bà Cỏ vẫn ăn khách. Vậy thì còn đợi gì mà nhà văn họ Hoàng, không viết lại "Đệ Nhất phu nhân"?

NHÀ

Cho ngoại kiều thuê văn phòng và cửa hàng có điện thoại máy lạnh, sẵn có bàn ghế tủ.

Hồi 30 Võ Tánh Saigon ĐT : 21.572

CON ONG

CHÉM RUỒI

Đàn đầu mà gây tai trâu
Đạn đầu bắn xé guom đầu chém ruồi

VĂN-QUÂN hạ thủ

20 triệu cho một buổi sáng

Một số người trình trọng đứng trên khán đài. Một số người được huy động tới xem. Một số binh chủng sắp hàng thẳng tắp đi đều bước giữa đại lộ Thống nhất. Một số xe cộ, súng ống, bom đạn lau chùi sạch bóng được di chuyển trên đường. Rồi những điệu nhạc, những lời hô, những lời diễn văn, những tiếng vỗ tay, tiếng gào của những đoàn phân lực cơ vang lên...

Thế là xong một ngày được gọi là «Ngày Quân Lực». Tất cả diễn ra trong khoảng 2 tiếng đồng hồ buổi sáng ngày 19-6. Giờ đây, khán đài được phá đi, quan khách đã ra về. Binh sĩ, súng đạn, xe cộ cũng ra về. Sau mấy giờ rầm rộ, huyên náo, mệt nhọc, con đường T.N lại trở lại nếp sinh hoạt thường ngày với những giòng xe lặng lẽ qua lại, với xa xa là tòa đại sứ của 1 cường quốc đứng lạnh lùng, bí mật và một dinh Độc Lập chấp chùng đây kềm gai.

Thế nhưng, buổi sáng ngắn ngủi nói trên lại là một buổi sáng đắt tiền. Theo sự ước tính của những người tổ chức, nhà nước đã chi ra khoảng 20 triệu cho một buổi diễn binh lớn nhất từ xưa tới nay, 20 triệu đối với nhà nước không là bao, nói theo kiểu Phó vương, chỉ cần bớt đi vài chục lá phiếu, nhưng đối với bọn dân ngu khu đen thì đó lại là một số bạc vĩ đại, có thể xây cất được vài chiếc đập cho nông dân miền Trung hoặc cất thêm được dăm ba ngôi trường cho con em các chiến sĩ.

Mọi năm, nhà nước vẫn chủ trương hạn chế và giản dị hóa tất cả mọi hình thức lễ nghi để tiết kiệm ngân quỹ quốc gia. Do đó, ngày Quân lực năm ngoái cũng chỉ được tổ chức có lệ tại sân cỏ Hoa Lư. Rồi ngay cả trong những buổi tiếp tân, những bữa cần ăn nhậu, Tổng Thống cũng chỉ đãi khách bằng những món ăn rẻ tiền, bằng la de và rượu nếp than. Hành động đó, dù chỉ là tượng trưng thôi, nhưng cũng đẹp lắm. Người ta tưởng đâu nhà nước sẽ có những hành động đẹp hơn để làm gương cho bọn quần chúng ngu dốt, nhưng bất ngờ, nhà nước lại chơi sang, tổ chức một buổi diễn binh rầm rầm rộ rộ với 20 triệu đồng chi phí.

Theo sự giải thích, ngày Quân lực năm nay được tổ chức long trọng như thế là để biểu dương sự lớn mạnh của QLVNCH, sự lớn mạnh này cần phải được phô ra để mọi người tin và để bọn CS chúng phải ngán.

Thật ra, quân đội ta có lớn mạnh hay không và bọn CS chúng có ngán hay không, cần phải nhìn vào chiến trường chứ không thể căn cứ ở 1 cuộc diễn binh thường mang nặng phần trình diễn. Và lại, tại sao những năm trước không cần biểu dương sự lớn mạnh này mà phải chờ tới năm nay mới biểu dương? Người ta bèn nghĩ ngay tới một sự liên hệ giữa ngày Quân lực với cuộc bầu cử tháng 10 sắp tới. Theo đó, ngày Quân lực năm nay được tổ chức vĩ đại như thế sẽ tạo uy tín cho chế độ và giúp người lãnh đạo thắng lợi trong cuộc bầu cử.

Lại cũng có người cho rằng, số đi ngày Quân lực năm nay được tổ chức linh đình và tốn kém

là vì nhà nước nghĩ rằng không cần phải tiết kiệm nữa chẳng? Ngân sách quốc gia đã giàu có, thừa thãi rồi chẳng? Hay là chuyển đi làm «thí sinh» của Tổng Ngạc hứa hẹn sẽ khoan hàng đồng đô la của cường quốc Huế kỳ về làm giàu cho ta? Mong rằng những điều này đều đúng cả.

Hậu sinh khả úy?

Còn nhớ năm xưa có lần Phó Vương râu kẽm đã tuyên bố một câu rất là hách xi xăng làm giới trẻ phồng mũi khoái chí: «Thế hệ già từ 35 tuổi trở lên là kẻ như bò, để thực hiện câu nói đó, phó vương đã đưa rất nhiều khuôn mặt trẻ măng vào nội các Chiến Tranh của ông, điển hình là Ủy Viên Xã Hội Nguyễn Xuân Phong. Chẳng đã tham chánh lúc vừa mới trạc tam tuần. Kết quả của ý kiến «già là đồ bỏ» này là Phó Vương hiện đang ngồi chơi xơi nước với.

Không hiểu Đại Vương tóc bạc có dụng ý gì không lúc ông đặt một bộ quan trọng vào bạc nhất hiện nay của nội các Trần Thiện Khiêm là Bộ Tài Chánh vào tay một chàng trai vừa mới 29 tuổi. Đó là tân tổng trưởng Hà Xuân Trưng, người vẫn được bạn bè quen biết mô tả như là một chàng «đẹp trai, con nhà giàu, học giỏi».

Trước khi ông Trưng lên làm Tổng Trưởng, người ta đã nói quá nhiều đến cái gọi là tranh chấp già trẻ tại Bộ Tài Chánh. Thiên hạ đã kể rằng thời gian ông Huệ còn làm Tổng Trưởng, phe trẻ đã bị phe già chơi một cú đầu điếng khi dành lại công việc tài định thuế vụ mà phe trẻ đã bỏ công nghiên cứu và cũng rần rập áp dụng một thời gian. Công việc tận tâm thu thuế này làm nhiều đảng công, thương kỹ nghệ gia đầu điếng, la lối om xòm. Trong đó, to mồm nhất phải kể ông nghị Rùa Vàng. Chính những sự phân đối mãnh liệt của bọn tài phiệt này cộng thêm thái độ can mui kỳ đà của phe già ở Bộ Tài Chánh, công việc tài định thuế đã lọt khỏi tay nhóm trẻ để nằm gọn trong tay phe già, gồm phần lớn là đốc phủ sứ từ thời Pháp thuộc Nay, phe trẻ đã quật ngược lại được thế cờ chiếm thượng phong khi mình chủ của họ lên nắm quyền xếp xống tại bộ tiền bạc. Hình như công việc mà phe trẻ chú ý nhất hiện nay sau khi đã ổn cố nội bộ là việc tận thu thuế, để vừa đáp ứng lời yêu cầu của Mỹ vừa cứu vãn cơn bệnh tài chánh VN đang lâm vào cảnh ngặt nghèo. Một tờ báo ở Saigon đã loan tin sắp có thanh lọc lớn ở Bộ Tài Chánh và tương lai sẽ có nhiều biện pháp thuế khóa mới để bóp chết bọn gian thương.

Trong khi chờ đợi phe trẻ phô diễn những chiêu thức ngoạn mục, xin nhắc khẽ cho ông tân tổng trưởng, dù gì chẳng nữa ông cũng đừng quên dân VN 90 phần 100 là sống nghèo khổ chứ không dư giả tiền bạc để ông nghiên cứu những biện pháp thu thuế họ có thu thì chỉ nên nhắm vào bọn tài phiệt ở Chợ lớn và những hạng tai to mặt lớn trốn thuế như ông nghị Rùa vàng thôi.

Dạy khôn cho anh Huế Kỳ

Vụ tờ «Nữ ước Thời báo» (New York Times) tiếp tục phổ biến những tài liệu tối mật về Quốc phòng liên quan tới vấn đề VN, đang làm

đur luận chính giới Hoa Kỳ và thế giới bàn tán sôi nổi.

Chính quyền Nixon đang điên đầu về vụ trên nhưng lại không dám bắt chức nhà nước Anam tịch thu tờ Nữ ước Thời báo mà chỉ dám nhờ bộ Tư pháp, nhân danh pháp luật yêu cầu tờ báo này ngưng đăng tải, những tài liệu mà chính quyền cho là «có hại cho an ninh quốc gia».

Tuy nhiên, tờ Nữ ước Thời báo đã đáp lễ bằng cách nhân danh hiến pháp và quyền tự do thông tin, bác bỏ thẳng cánh lệnh của bộ Tư pháp và vẫn ngang nhiên tiếp tục đăng những tài liệu mật, không ngán gì cả.

Thành ra, chính quyền Nixon như đang ngồi trên coc nhọn nhưng chưa tìm được cách gì ngăn chặn được việc làm của tờ Nữ Ước TB. Mà không ngăn chặn được thì tất cả những bí mật động trời về chính sách Mẽo ở Đông Nam Á sẽ bị phơi ra trần trướng trước công luận và từ đó có thể tạo ra tài liệu mật này, người Mỹ đã có những rắc rối nội bộ ở một vài nước khác và nhiều chính phủ có thể bị lật nhào. những toan tính không lấy gì làm đẹp cả, nay công luận căn cứ vào đó để bình phẩm thì bỏ mẹ, không những gây tai tiếng cho những chính quyền trước mà cũng chẳng hay gì cho chính quyền hiện tại. Thế nên, cả hai cơ quan hành pháp và tư pháp Huế Kỳ đang tìm cách vật lộn với một tờ báo nhỏ nhoi để mong bịt miệng nó lại. Nhưng cuộc đánh vật này coi bộ khó thành công lắm.

Tờ Nữ ước Thời báo thật «ngoan cố», cứ lời Hiến pháp Huế kỳ ra để hành xử quyền tự do báo chí của mình. Đã thế lại còn rất nhiều báo khác ở khắp nơi hễ nhau bênh vực với những lý lẽ khá hấp dẫn. Như tờ Times trong một bài nhan đề «Một bên phận phải tiết lộ», đã viết rằng: «Tầm quan trọng của chiến tranh VN đối với xã hội Hoa Kỳ đã rất lớn lao, tới lúc mà việc tiết lộ này có vẻ phù hợp với quyền lợi quốc gia. «Một tài liệu mà chính quyền cho rằng «có hại cho an ninh quốc gia «thì gay cấn quá!»

Tờ Times lại viết tiếp: «Chính phủ nào cũng vậy, thường che dấu ít nhiều, nhưng đưa ra một điều đối trá; bày đặt để mà nhảy vào một cuộc chiến tranh thì lại là vấn đề khác.» Câu này có nghĩa là chính quyền có thể che dấu một vài điều, nhưng không thể đưa ra những điều đối trá để nhử 1 cuộc chiến tranh nguy hiểm.

Ngoài ra, một tờ báo khác, tờ Guardian, cho rằng «những tin tức ấy đã có lúc là bí mật nhà nước nhưng nay cũng không thể là mối hại cho an ninh quốc gia và việc tiết lộ là phù hợp với quyền lợi chung.»

Còn tờ Scotsman thì lớn tiếng lên án việc tìm cách bịt miệng tờ Nữ ước Thời báo là một «sự lỗi lầm chính trị rất lớn» và cho rằng có lẽ ông Nixon e sợ việc tiết lộ những lỗi lầm của chính phủ có thể gieo rắc những sự hồ nghi đối với ý định công khai của ông về việc rút quân chẳng?...

Báo chí cứ bênh nhau chăm chấp như vậy làm cho chính quyền Nixon càng thêm điều đứng. Nhưng chẳng biết làm sao được vì hiến pháp Huế Kỳ đã dành cho đệ tứ quyền một sự tôn trọng và một phạm vi quyền hạn khá lớn. Mà hiến pháp đó đã được để lại từ những thời Washington, Lincoln tới nay, Nixon không thể ngang nhiên xé đi để làm lại được.

Vậy, tại sao TT Nixon không chịu học hỏi nhà nước Anamta về cách «nâng đỡ» báo chí? Cứ tịch thu bét các số «Nữ Ước T. B.» là xong chuyện Cường quốc Mẽo và cường quốc Annam đều theo chế độ dân chủ, đều có hiến pháp nên sự bất chước nhau là điều tốt, đừng nên mặc cảm gì cả. Hiến pháp 9 nút của nước Annam cũng cho phép báo chí được tự do thông tin, tương thuật nhưng rồi báo chí vẫn bị tịch thu mà hiến pháp không hề bị chà đạp chút nào.

ĐẶC BIỆT VŨ ĐOÀN THANH XUÂN

- VỚI: Trung Tâm Ca Vũ Nhạc Hoàn Mỹ tại lầu 5, do cô MARIA phụ trách trình diễn mỗi đêm từ 20G đến 0G 00 (mỗi tuần đều thay đổi mỗi ban vũ nổi tiếng khác nhau).
- Hội Trường Quốc Tế (đủ chỗ cho 300 Hội Tháo Viên) gồm 4 hệ thống Phiến Dịch.
- Phòng ăn Phương Hoàng (đủ chỗ cho 250 thực khách)
- Phòng ăn Trisson (đủ cho 40 thực khách)
- Tất cả đều được trang bị tối tân.
- Đặc biệt phòng ăn Versailles giá rẻ dành riêng cho Quân, Công, Tư Chức. Ngoài ra còn chỗ đậu xe rộng rãi và an toàn như Thủ Đô.

TRẦN TRỌNG KÍNH MỜI

Khách sạn HOÀN MỸ

MAJESTIC

Số 1 Tự Do Saigon — Đ.T: 91375, 91266, 93711 (3 giầy liền)

- KHÁCH SẠN: Gồm 126 phòng với đầy đủ tiện nghi: Máy lạnh hoàn toàn đời mới, nước nóng, điện thoại, phòng vệ sinh riêng từng phòng và 5 thang máy.
- CẦU LẠC BỘ: Nơi trang nhã để các Hiệp Hội, Đoàn Thể và quý vị Công Kỹ Thương Gia tổ chức những buổi họp tiếp tân, tiệc cưới, tiệc gia đình v.v...

KẾT QUẢ CUỘC MÈO DU CỦA TỔNG NGỌC

DI ĐỘC TRI ĐỘC

TIN... ĐỘC

Tướng Phong trả lời C.O. « một quả ngoạn mục » NẾU NHÀ NƯỚC CỨ... NHƯ THỂ NÀY THÌ... DÂN ĐƯỢC NHỜ

Đề tặng riêng những kẻ độc mồm thường xuyên tạc tui Con Ong chỉ chữi bậy, đánh đập nhằng... không có sự kiện và đủ các thứ «mũ... khó sài» nào phá hoại, nào gây chia rẽ v.v và v.v... Lần này, Tướng Trần Th. Phong đã trình diễn một đường ngoạn mục—đương nhiên—Cải chính cho Anh em C.O, đã... xây dựng hơn ai hết, và nghiêm chỉnh trong mọi mục tiêu chỉ trích.

Số là, vào đầu tháng 5-1971, tòa báo nhận được hàng trăm thư độc giả phàn nàn kinh khủng về con đường ô nhiễm mang tên Nguyễn văn Thoại, như : ngày nào cũng có xe Mèo cán vài ba mạng dân ta, rồi cướp giật công khai như ciné, rồi đi, điếm

loại nhi đồng, y phục kiêu... cời chuông làm dân lành lộn mửa vì ghê tởm ! Đề có đủ sự kiện, C.O bèn cử 2 phái viên nông cốt phóng lên mục tiêu, nằm tại chỗ quan sát thì... quá là... ô nhiễm thật tình». Bèn múa 1 bài là lướt, đăng trên C.O số ra ngày 13-5-71.

Thành tâm mà nói, trước đây tiếng nói C.O — có nhiều lần bị rơi vào bãi sa mạc — Vì cái tật Phú bệnh Phú, Huyện bênh Huyện của Quan An nam !

Trái lại, lần này Tướng Phong đã đặc biệt lưu ý và đề dẫn chứng, chúng tôi xin trích đăng văn thơ số 407 của Bộ Tư Lệnh Cảnh Sát ký ngày 15-6-71, gởi cho Chủ nhiệm C.O, tóm tắt nội dung như sau :

Thiếu Tướng TRẦN THANH PHONG
Tư Lệnh Cảnh Sát Quốc Gia
Kính gởi : Ông Chủ Nhiệm Tuần báo CON ONG
54 Võ Tánh — Saigon

Trích yếu : Vụ bài trừ tệ đoan xã hội trong khu vực đường Nguyễn văn Thoại, Gia Định.

Tham chiếu : Bài báo «Con Đường Ô Nhục» nơi mục «Phú De Giao Chỉ» đăng trên CON ONG số phát hành ngày 13-5-1971.

Thưa Ông Chủ Nhiệm,

Trên số báo dẫn thượng, quý Báo có đề cập tới nạn gái mãi dâm, cao bồi du đàng cũng như cướp giật... quanh khu vực đường Nguyễn văn Thoại, Gia Định.

Bộ Tư Lệnh CSQG đã chỉ thị Ty CSQG Gia Định mở các cuộc hành quân kiểm soát gắt gao các nhà hàng, khách sạn, quán ăn, quán giải khát v.v... quanh khu vực trên, với kết quả :

1) Phát giác và tịch thu :
— 5 vụ oa trử cần sa, 4 vụ oa trử hàng PX lậu thuế, 2 vụ oa trử vũ khí bất hợp pháp.

2) Kiểm chứng và lập Biên bản đề nghị Tòa Hành Chánh Gia Định, đóng cửa có thời hạn hoặc vĩnh viễn 29 nhà Hàng và khách sạn vi phạm quy chế hành nghề.

Vậy, trân trọng kính tin quý Báo rõ và Bộ Tư Lệnh CSQG rất hân hạnh được sự đóng góp hữu ích của quý Báo trong việc bài trừ các tệ đoan xã hội.

Kính chào Ông Chủ Nhiệm.

Xuyên qua văn thơ này, chúng tôi phải thẳng thắn ghi nhận tinh thần đáng khen của ông Tướng họ-Trần đã biết lắng nghe tiếng nói báo chí vì... báo chí là phản ánh ý dân. Kế phục vụ cho dân, tất sẽ thành công trong mọi mặt. Riêng đối với Con Ong, văn thơ này có giá trị đặc biệt khích lệ tinh thần

của anh em cầm viết. Vì nó chứng tỏ, trên con đường đấu tranh gian khổ hôm nay làm đẹp cho đất nước sau khổ này ! Chúng tôi không đến nỗi bị cô đơn.

Tuy nhiên cũng cần nói thẳng ra sự thật để lưu ý anh em hữu trách Tân Bình nói riêng và toàn quốc nói chung

đừng thấy thương cấp là vội vã can quét đạo diễn...rồi vài ngày sau lại đầu vào đó.

Nhà báo sẵn sàng khen việc tốt nhưng nếu bề bối tiếp diễn tất nhiên vẫn có Châu... đặt lại vấn đề ! mong «con đường ô nhiễm» ấy sẽ không... bị tái ngộ trên mặt báo này !

Tin chết người...

Theo tin trao đổi trong giới an ninh, đã tiết lộ : có ít nhất là 1 đại đội nữ đặc công của Vĩ Sĩ vừa được tung vào thủ đô. Những em gái thích đùa với mìn này, được lệnh xâm nhập các quán giải khát và những nơi lính tráng hay bốc đồng đầu lảo, để thu nhặt tin tức, và nếu cần thì để chôn chơi 1 trái mìn, khai tử đám bầy mạng khoái nhậu nhẹt và ham sờ mó lá đa...Vấn theo nguồn tin mật này, thì bọn nữ uái quý đó, dưới quyền chỉ đạo của Ba Chùm (không rõ là Bà Chùm, hay ông Chùm). Tin còn tiết lộ thêm là, sở dĩ phát giác được vụ này nhờ quán ta vô được 1 ổ Vĩ Sĩ thứ dữ ở Bầy Hiền, tên chỉ huy gốc Quảng Nam nằm trong hàng dật lớn ở vùng kể trên. Cũng chính cái ổ Bầy Hiền đã nắm quyền điều động bọn nữ Vĩ Sĩ đặc công. Mặt khác, về sự nuôi dưỡng, bọn nữ binh vạm, được phó thác cho 1 tiệm sách lớn ở Tân Định nơi phát phương tiện cho nữ đặc công vừa là Hộp Thơ liên lạc và nhận chỉ thị hành động. Hãy coi chừng, mấy cha nội ra bốc nhằng, khi có chất la ve trong mình, kẻo... đi đứt vì mấy em đặc công nguy hiểm này.

Nhắn tin

Ô. NGUYỄN VĂN ỨNG
(394/14 Wat Tree, Bang Lampoo, Bangkok, Thailand).
Thành thật cảm ơn.
Xin chuyển lời thăm các bạn Việt Kiều đã có dịp tiếp xúc hồi 1967.

- Với lối viện trợ thương mại, chẳng mấy chốc dân Anamta sẽ sống thơ thới hân hoan.
- Trong một ngày gần đây một loại xế mới rất thơm của Mèo, sẽ sang « uỳnh nhau » với xế Nhật, để giành lại thị trường...

OÁT SINH TÔNG (Tin Độc).— Theo một nguồn tin có thẩm quyền từ Oát Sinh Tông, thì chuyến Mèo du cầu viện của ông Tổng Ngọc nhà ta đã có kết quả rất khả quan. Đặc biệt lần này Mèo quốc không viện trợ đô lưà như trước đây, vì cái món này thường chạy vào túi một số các quan nhơn, chứ dân chúng cóc được hưởng tí ti nào, hóa cho nên việc làm ơn lại thành ra chuốc oán. Rút tĩa kinh nghiệm đó, nên kỳ này Mèo quốc đã thận trọng viện trợ bằng hình thức thương mại. Những món hàng trước đây bị cấm nhập cảng, hoặc nhập cảng hạn chế như ô tô, Ti vi, Radio, Tủ lạnh, trái cây... sẽ tràn ngập trên thị trường Anamta vì Mèo đã sẵn có.

khoảng 1 tề rưỡi là cả mọi sắc thuế.

Cũng theo nguồn tin trên thì Mèo quốc đã «đặc chế» một loại xe hơi thích hợp với dân Anamta. Loại xe này có «đức tính» tốt là ít hao xăng, xinh xắn và chở được nhiều người. Riêng về máy móc thì nhất định là ăn đứt các loại xe hơi của Nhật. Còn về giá cả, nếu làm một phái so sánh thì sẽ thấy rằng một chiếc Mazda 1.500 loại rách cũng phải 2 tề rưỡi đến 3 tề, trong khi giá chiếc xe Mèo chỉ vào khoảng 1.200.000 cho đến 1.400.000 xín. Loại xế này chỉ trong một ngày rất gần đây sẽ được đem sang Anamta để dành lại thị trường xế, mà từ lâu nay con cháu Thái Dương Thần Nữ vẫn múa gậy vờn hoang.

Bọn C.O được biết hiện nay nhiều xe hơi Mèo cũng đã sang «nhập quốc tịch» Anamta. Dân sành chơi xế 4 bánh rất lấy làm một sự khoái ti bà lang trọc vì loại xế Mèo này vừa đẹp vừa bền và lại vừa rẻ mặt. Giá mỗi chiếc trên 4 xín đôn, tính theo tiền Anamta chỉ vào

Với lối viện trợ mới mẻ kể trên cho chương trình hậu chiến bọn C.O tin rằng dân chúng Anamta sẽ vô cùng thơ thới hân hoan, vì họ sẽ trực tiếp được hưởng thụ ơn mưa móc của bạn Đồng Minh và Nhà Nước Anamta cũng sẽ ta hồ vô địa của dân mà chẳng ai kêu ca cả.

1.001 CÁCH GIẾT NGƯỜI LÍNH ĐANH ĐÁM MIỀN XA nên tránh hít thuốc « Ara »

Đúng như C.O, tuần trước đã phát giác, căn cứ theo 1 văn thư tới mật của an ninh QĐ, đã cho biết thuốc lá Ara, do Cambốt sản xuất, có chất độc và 1 binh sĩ VN ở sư đoàn 5 đã bị thiệt mạng vì chất độc ác ôn này.

Nay, nguồn tin an ninh tiết lộ thêm rằng : Liên khi phát hiện vụ đầu độc kể trên, giới y khoa đã nghiên cứu và phân chất tỉ mỉ, để tìm cho ra loại độc được giết người ấy chế tạo bằng nhiên liệu gì ? Nay được biết đó là loại nhựa cây rừng, có tên chất nhựa hoa rừng mà dân Khemer thường dùng làm bùa mê, thuốc lú. Hít phải chất này, với số lượng ít, thì sẽ thành loạn trí và thấy cái gì cũng sợ hết hồn, mà hít nhiều thì đi thẳng một đường ra bãi tha ma. Do đó, làm nghề lính, mà thấy gì cũng sợ, là

kẻ như loại ra ngoài vòng đánh đấm rồi vậy ! Cuộc chiến hôm nay, thật là tàn bạo, số lá, và đều giá cùng mình, đánh nhau bằng súng đạn tới tận của ông Tàu, ông Mèo chế tạo, rồi lại đánh nhau bằng võ mồm, còn đập nhau bằng kẻ lá đa, và vẫn chưa đã đời, thiên hạ lại lấy hoa rừng, lá rừng, để hại nhau, bằng chất độc... làm cho con người, nếu không đi đứt thì cũng thành loạn trí. Còn trò gì nữa hồi những chuyên viên sát nhân của giống dòng Tiên Rồng, dù bé tí teo, mà rất khoái đánh lộn, mà đánh rất dai, lại rất thông minh về khoa sát hại người cùng giống giống.

Hoan hô tinh thần ham giết nhau của dân ta ! Hoan hô ông tác giả tìm ra chất độc đứt vào thuốc Ara !

NÓI LÃO *ma* CHƠI

Nói lão mà chơi, nghe lão chơi
Dàn đũa lật phát hạt mưa rơi
Chuyện đời đã chán không buồn nhắc
Thơ thần nghe ma kể mấy lời
VƯƠNG SĨ TRINH

Đồ long báo đao

Báo chí Giao chỉ xứng đáng được ví với cây đao Đồ Long của võ lâm trong thế giới kiếm hiệp Kim Dung. Vì báo đao Đồ Long nếu ở trong tay Minh chủ anh hùng cái thế là phước lớn cho võ lâm, nhưng nếu cũng là nó mà nằm trong tay ma đầu thì quân hùng võ mất.

Trong tình trạng tham nhũng hoành hành ở Giao chỉ hiện nay, muốn tố cáo bọn tham nhũng, cường hào lộng quyền, áp bức dân không có gì mạnh cho bằng báo chí. Chỉ cần báo chí khai ra là kẻ phạm tội dù có vững tay ngai đến chừng nào cũng rụng rời chân tay, công lực mất hết, kẻ yếm hoi cho tên can phạm khi thấy báo chí bởi ra cũng ngại tay không còn dám bùng bít, che đậy nữa.

Anh em làng báo Giao Chỉ lại có nhiều người giàu nhiệt huyết, đôi khi ngây thơ, dễ nghe thấy lời kẻ khò, tá oán là tin ngay, thấy có người chỉ mặt tham nhũng là đánh liền tù tì, đánh tới tấp. Bọn ma đầu đều biết như thế nên trong số những người đến các tòa soạn tố tham nhũng đôi khi lại chính là... tham nhũng. Chúng tham nhũng không được nên xoay ra tố người khác là tham nhũng. Một là để che dấu tội trạng của chúng hai là để trả thù. Như trường hợp xảy ra tại Trung Tâm HLCS Rạch Dừa mới đây, họ đã cấu kết với nhà thầu để ăn chặn khâu phân của khóa sinh.

Hiện nay Gã Thâm được biết có 1 vụ khác cũng tương tự đang xảy ra. Đó là vụ tố tham nhũng ở Căn Cứ 90 Tiếp Tế - Sửa Chữa Dù - gọi tắt là Căn Cứ 90 Dù - Người bị tố là Trung tá Nguyễn ngọc Hoàn, Chỉ Huy Trường Căn Cứ này.

Gã Thâm không muốn lên tiếng bênh T.T. Hoàn. Ông Tá này có thể có tội, có thể không có tội, Việc tìm ra sự thực trong vụ này là bổn phận của Ủy Ban Điều Tra mà người cầm đầu là ông Tá Khôi thuộc Tổng Thanh Tra QL. Ủy Ban này đang tiến hành cuộc điều tra và ông Tá Hoàn đã bị cất chức, đồng thời bị Cục trưởng cục Quân Nhu phạt 20 ngày quân kỷ. Nhưng trong lúc cuộc điều tra chưa xong, nhóm sĩ quan tố cáo đã lợi dụng báo chí, nhờ đăng những bài bôi lọ, cá nhân T.T. Hoàn, đồng thời làm áp lực với Ủy Ban Điều Tra.

Gã Thâm thiết nghĩ hơn ai hết T.T. Lữ Lan là người biết rõ về nguyên nhân, tác dụng và hậu quả của việc đăng báo bôi lọ làm áp lực. GT mong mỗi ông chú ý đến vụ này hơn và GT không mong gì hơn là được thấy ông cho điều tra thật công minh. Nếu ông TT Hoàn có tội, ông cứ trình phạt kịch liệt để làm gương. Nhưng nếu đưng g sự bị vu cáo, mong ông giải oan cho và trừng phạt bọn vu cáo.

Gã Thâm và anh em CO đang chờ đề hoan hô ông.

GÃ THÂM

Con ông, cháu cha

Trong quân đội Giao chỉ ta, ngoài nạn tham nhũng, bề phải còn có nạn "con ông, cháu cha". Đó là những chú cày thế cha chú hoặc anh em làm Tướng hoành hành ngang ngược, không coi ai ra gì, coi thường cả cấp chỉ huy. Nhiều sĩ quan tài năng, tâm huyết vì thắng tay áp dụng kỷ luật công bằng với bọn «COCC» đã bị bọn này hãm hại đến thân bại danh liệt.

Gã Thâm được biết hiện có 1 chú Quan ba kia tình cờ mang được họ Ph. Tr. cày có 2 ông anh làm lớn đang thẳng tay hãm hại người thiện hạ. Gã Thâm làm phúc báo cho chú biết: Hai ông anh chú đều là những quân nhân có khí phách. Hai ông sở dĩ lên cao được là nhờ ở tài năng và công lao sinh tử chứ không cậy thế ai hết. Hai ông ấy không biết gì về hành động những loạn của chú, nếu biết chắc chắn hai ông sẽ không để yên cho chú lộng hành, làm xấu danh tiếng của họ.

Người mà chú coi là «kẻ thù» và đang bị chú chơi sát ván đó nếu chú còn nhớ, chính là người đã làm ơn cho chú, đã vì thương chú còn trẻ nên che đậy cho chú khi chú phạm tội ở Đà Nẵng. Hồ sơ của chú hãy còn đó. Nếu chú quên đây là sơ sơ vài tội để chú sờ tay lên gáy chơi: ăn cắp Dù đem bán, dẫn gái điếm vào căn cứ, đánh nhau, chửi nhau với vợ tùm lum, tòa loa.

Người bị chú hãm hại đã khổ nhục nhiều rồi, GT thành thực khuyên chú không nên một là cậy thế 2 ông anh, hai là lợi dụng báo chí bôi lọ nạn nhân, làm áp lực với UBĐT. Báo chí hại người mà chú cho là «kẻ thù» được thì báo chí cũng có thể hại được chú. Mà khi chú đã bị đao Đồ Long hạ xuống thì nặng lắm đấy, đỡ không nổi đâu. Hai ông anh chú không những là không thêm đỡ đao chú, hai ông còn có thể thờ tay ra nhấn thêm công lực cho đao Đồ Long chặt chú đứt ra làm đôi.

Điều cuối cùng cần nói để chú biết là bọn C.O rất thân với ông Tướng anh của chú. Nếu chú cứ lợi dụng danh tiếng và uy tín của ông Tướng để làm điều ích kỷ hại nhân, bọn C.O sẽ bắt buộc phải nói để ông Tướng biết. Lúc đó ông Tướng có nổi trận lôi đình với chú, chú đừng có trách.

Đời ca hát ngày tháng...

Mùa tranh cử sắp mở màn, nhật báo mới ra lò xuất hiện nhiều như bướm bướm rừng thu. Đa số nhật báo mới đều ra với mục làm hậu thuẫn tranh cử nên tiền bỏ ra không cần thâu vào. Như vậy có nghĩa là bầu cử xong, các báo giai đoạn sẽ lăn ra chết như chuột bị dịch hạch, chỉ còn lại những tờ nhà nghề.

Ngành báo bở vui nhộn như thế và ngành làm băng nhạc Giao Chỉ cũng vui nhộn không kém. Mới đây, góp mặt với những nhà làm băng nhạc đã có từ lâu như Shotguns, Jo Marcel, Mây Hồng, người ta thấy có băng nhạc Nghệ thuật do nhạc sĩ Tâm Anh chế tạo. Băng nhạc Nghệ Thuật này nghe được lắm. Băng số 6 của NT có bài «Cổ Hàng Nước» do nữ ca sĩ Xuân Sơn ca, thật đáng đồng tiền bát nước lắm.

nhỏ' long báo

CÔNG TỬ HÀ ĐÔNG

Mèo ma đầu

Tên nhiều nhật báo Giao Chỉ vừa đăng một vụ đui nhà ở đường Phạm Ngũ Lão, Sêgoong đọc mẫu tin này, ai cũng hận, cũng si và mẹ sử chủ căn nhà nói trên là tàn nhẫn. Nội dung tin đó như sau: Có một ông Mèo giàu lòng từ thiện, muốn nhà cho các em bụi đời Giao Chỉ ở. Chủ nhà không bằng lòng, thưa ra Tòa và trục xuất các em bụi đời ra khỏi nhà để lấy lại nhà.

Ông Mèo trong mẫu tin này đóng một vai trò quá đẹp và ông chủ nhà thủ một vai quá dở dáy. Nhưng sự thực không đúng hẳn như vậy. Ông Mèo kia tên là Richard Hughes thuộc loại Mèo Ma Đầu dài, dài dẹt ở bên Mỹ nên phải đem thân sang Giao chỉ kiếm ăn. Anh này núp dưới nhãn hiệu mù mờ của một hãng thông tấn tên là Distpach Corporation. Hãng tin này chuyên giữ những tin có hại cho VNCH về các báo phản chiến Mỹ. Cũng đứng tên mượn căn nhà nói trên ở đường Phạm Ngũ Lão với Ma đầu Hughes còn có một Mèo Ma Đầu nữa lấy tên là John Steinbeck. Chẳng biết anh Mèo thứ hai này có họ hàng dây mơ rễ muống gì, với đại văn hào John Steinbeck hay không, chỉ biết anh Mèo này có một thời nhi nhờ suất hiện ở Sêgoong trong bộ áo nâu sồng của Sư Hồ Mang môn phái Thích Thiện Tiên và Thích Thiện Chơi. Anh Mèo John Steinbeck này thường bận áo tu hành đi biểu tình phá rối và đã bị chính quyền VNCH sốt ruột tống cổ ra khỏi nước.

Ông chủ nhà nói trên là B.S. Trịnh văn Thảo ông này từng hoạt động xã hội, y tế trong nhiều hội thiện tư từ 20 năm nay. Khi Ma đầu Hughes mượn nhà ông có ký giao kèo trần, tù lạnh, sa lông đầy đủ, Ma đầu Hughes ở đó chỉ tiền nhà được chừng 2 tháng là dở mặt... quýt. Khi mới tới Sêgoong ma đầu còn rách nát nên mới phải ở căn nhà đó, chỉ vài tháng sau, chẳng hiểu ma đầu móc tiền ở đâu chỉ biết y có nhiều tiền y bỏ căn nhà đó để vào ở Caravelle sang hơn, y cho một lô trẻ em bụi đời, trốn nhà vào ở căn nhà này và BS Thảo vừa không được trả tiền của vừa bị lấy mất hết quạt trần, tủ lạnh, bàn ghế v.v...

Trong trường hợp ấy BS Thảo trở thành kẻ chủ, không còn cách nào khác là nhờ pháp luật lấy lại nhà. Hai tòa Sơ và Thượng Thẩm Giao Chỉ đã cho phép Mèo Ma đầu Hughes ở lại căn nhà đó 18 tháng. Tất nhiên là miễn trả tiền. Nay đã hết hạn, Ma đầu vẫn chưa chịu đi, còn làm toáng lên Y đòi BS Thảo phải chi cho y 3 triệu đồng Giao Chỉ, y mới chịu trả nhà.

Trường hợp cay như ớt của Bác Sĩ Thảo là một cái gương sáng cho những người Việt có nhà cho mượn ham lấy tiền của Mèo. Cứ House for rent... với "cho Ngoại kiều mượn" cho làm vào. Gặp Mèo Ma đầu thì tiền không vô được mà nhà cửa tiêu tưng.

Việc giúp đỡ các em mồ côi hoặc bơ vơ khổ nê gia đình là việc nên làm, đáng hoan hô nhưng ai kia mãi việc từ thiện may ra còn có vài phần tin được nhưng Mèo Ma Đầu nuôi cõ nhĩ Giao Chỉ thì thật là chuyện khó tin. Lãi ở chính quyền Giao chỉ không chịu chú ý giúp đỡ trẻ em mồ nhĩ. Còn đám trẻ em được Ma đầu Hughes chiêu tụ về sống trong căn nhà mượn của BS Thảo ở đường Phạm Ngũ Lão đáng được ông Đồ Trường Sê goong và TT Trần thanh Phong đề mắt tới, một là để cứu giúp các em, hai là để ngăn không cho các em bị Mèo Ma Đầu sa. khiến thực hiện những âm mưu đen tối có hại cho chính các em.

Biếng ăn ! Mất ngủ !

HÃY UỐNG :

SIROP RÉACTIN (Béta)

- AN NGON - MAU ĐỎI
- LÊN CÂN NHANH CHÓNG
- DỄ NGỦ YÊN LÀNH
- TRỊ MỌI PHONG NGŨA.

Có bán tại các nhà thuốc tây.

(SOM BYTICOP)

Đố Chơi Đố Chơi

Vì mỗi tối giờ khời sự Đố Chơi, Điều 10 Khoản 7 vẫn chưa được phúc nghị, cho nên thành phần tuần này vẫn không có gì thay đổi, so với tuần trước. Nghĩa là vẫn gồm 4 toán:

- Chết Vinh
- Sóng Nhục
- Khăn Gối Quả Mướp
- Cỗ Đám Ăn Xôi.

Lẽ ra mắt của ông Tân Ông Loa?

HỎI: Thông thường, mỗi ông lớn khi vừa được thăng quan tiến chức đều làm một phát lấy lòng dân gọi là lễ ra mắt. Vậy thì quý vị nghĩ sao về cái lễ ra mắt "15 tờ báo bị vỡ 1 ngày" của ông Tân Ông Loa?

CHẾT VINH: Ông này đầu đã biết ắt giáp gì? Chắc là lại có anh chàng lỏi tí nào ném đá giấu tay đây.

SÓNG NHỤC: Vô như vậy là phải rồi. Báo chí xứ này chẳng giống ai, phải vô cho kỹ mới khá được.

KHĂN GỐI QUẢ MUỚP: Có như thế làng báo mới sáng mắt ra. Hồi ông Cựu còn đó, mỗi ngày vô có ba bốn tờ, nhiều lắm cũng chỉ 13 tờ, thế mà đã là inh ỏi lên. Bi giờ sao không la đi?

CỔ ĐÁM ĂN XÔI: Tội cho ông Tân! Ông ta chỉ là Thiên Lôi chỉ đầu đánh đấy, không đánh số mà chết mí lị ông Ngọc Hoàng!

BAN GIÁM KHẢO: Sóng Nhục và Cỗ Đám Ăn Xôi cùng đúng, mỗi toán lãnh 2 điểm rưỡi!

Không nói một câu?

HỎI: Theo các bài tường thuật của báo chí, thì bữa diễn binh Ngày Quân Lực, hai đảng Chánh Phó Vương chỉ bắt tay nhau, bốn mắt nhìn nhau không nói một câu. Sao kỳ vậy?

CHẾT VINH: Nói mà không có kỹ giả đứng gần nghe thấy đề về viết báo, thì nó mất hay đi, nói làm chi?

SÓNG NHỤC: Chắc hai ông cũng muốn nói lắm, nhưng biết nói gì bây giờ?

KHĂN GỐI QUẢ MUỚP: Hai ông ấy ngại nhà báo nên không nói chuyện đó thôi. Sợ rằng nhà báo chỉ trông mà không nghe thấy, các cha về phang ầu phang tả lên mặt báo, là lại càng khổ nữa.

CỔ ĐÁM ĂN XÔI: Đi dự lễ còn phải lo dự lễ, thì giờ đâu mà tán gẫu. Và lại hai ông đàm đạo hoài mí nhau trong điện thoại cũng đủ chán rồi! trước mặt đông đủ bá quan, cần gì phải vẽ vờ!

BAN GIÁM KHẢO: Lâu lắm mới thấy toán Chết Vinh trả lời một câu nghe được: 5 điểm!

Sau tháng 10 tới?

HỎI: Đố quý vị biết sau tháng 10 tới, Phó Vương Râu Kẽm nhà ta sẽ làm gì?

CHẾT VINH: Ờ, biết đâu sẽ chẳng lên làm chánh, từ phủ Một Ròng chạy sang phủ Hai Ròng?

SÓNG NHỤC: Cũng có thể là ông ta sẽ về làm ca sĩ, theo như chính ông tuyên bố trong Đêm văn nghệ ở Câu lạc Bộ Huỳnh hữu Bạc.

KHĂN GỐI QUẢ MUỚP: Ông ấy đi ca thì ai dám mượn? Có lẽ ông ta sẽ về lái máy bay E Con Ròng đúng sở trường hơn. Nếu không, có thể ông sẽ đi chữa bệnh nhưc rãng.

CỔ ĐÁM ĂN XÔI: Nghe nói Bà Phó sẵn sàng đi bán cháo lòng. Vậy thì ông Phó cứ việc "đá gà" xả láng, tội gì vất vả cho hao tổn mình rỗng?

BAN GIÁM KHẢO: Các toán đều đoán mò tầm bậy tầm bạ. Chính đương sự còn chưa biết mình sẽ làm gì sau ngày đó kia mà! Tất cả các giả thuyết này nọ chỉ là dờn chơi mà thôi.

Quần vợt đánh đôi?

HỎI: Nghe nói hai ông Xún Rãng và Râu Kẽm có sự liên kết ngầm mí nhau, cũng như te nít đánh đôi vậy! Nhưng tại sao ông Xún Rãng lại để ông Râu Kẽm bao sân đánh hoài, trong khi ông cứ chống vọt "Wait and see"?

CHẾT VINH: Liên kết kiểu đó thì thà chết sướng hơn. Chẳng thà đánh đơn, 1 mình âm cúp cho nó gọn mà khỏe.

SÓNG NHỤC: Không chừng hai ông đã thỏa thuận chia nhau 1 người đóng vai ông Thiện, còn 1 người đóng vai ông Ác?

KHĂN GỐI QUẢ MUỚP: Không được, chơi kiểu đó là ông Xún Rãng chơi gác ông Râu Kẽm. Ai lại không thích đóng vai ông Thiện hơn là ông Ác?

CỔ ĐÁM ĂN XÔI: Có lẽ là tại ông Xún Rãng thương làng báo. Một mình ở Râu Kẽm chơi cũng đã khiến cho 15 tờ báo bị vỡ rồi, nếu ông Xún Rãng cũng xi mách luôn nữa, kỷ lục sẽ lên tới con số 30 sao?

BAN GIÁM KHẢO: Cỗ Đám Ăn Xôi coi vậy mà rành tâm lý 5 điểm!

Ráng mà chờ

HỎI: Ông Tướng "thối mũi" nằm ở bên Mèo lâu ngày, chán cơm Mèo, kêu gào xin về nước hoài, mà sao chẳng ai cho ông ta về vậy nhỉ?

CHẾT VINH: Cứ yên chí đi, sau tháng 10 này, thế nào ông ta cũng được về. Đã chờ được 5 năm thì ráng chờ thêm 4 tháng nữa, đừng có nóng ruột, Phật tử cứ bình tĩnh.

SÓNG NHỤC: Ở xứ này có bao nhiêu đũa chỉ tập tành chuẩn ra ngoại quốc, không đi được thì tìm cách lo lót hoặc trốn mà đi. Ông ta khỏi phải xin, khỏi phải trốn cũng được đi, sướng không biết sướng lại còn đời về, rõ thật là rắc rối!

KHĂN GỐI QUẢ MUỚP: Phải chi tụi này được đổi cho ông ta cũng đỡ khổ.

CỔ ĐÁM ĂN XÔI: Đến tết cũng không thể cho ông ta về đây được. Cái tánh ông ta nóng như Trương Phi dễ sinh chuyện lắm!

BAN GIÁM KHẢO: Cỗ Đám Ăn Xôi quả thật là biết nhìn xa trông rộng: 5 điểm nữa.

(Toán Cỗ Đám Ăn Xôi bữa nay vô cùng xuai sắc, bứt xa các địch thủ, nhưng chưa biết tuần sau sẽ ra sao?)

Hết sợ Mèo lại đến sợ chó Mèo

Báo chí thủ đô ra ngày chủ nhật vừa qua có loan tin một ông già thuộc hạng đại điền chủ ở Gò Công đã phải chui vào trốn trong cốt thóc... trong lúc nhà cầm quyền địa phương phối hợp với cố vấn Mèo đi lùng bắt ma túy, có thêm một chú "Chấn bốn cho" tức chó bốn Chân.. loại đánh hơi à phen đi kèm.

Và kết quả thật chực chất là... Chú khuyến ấy đã chõ cái mõm vào... tận ở bàn đèn dầu trong cốt thóc, rồi tóm cổ cả lão đại điền chủ áp giải về bót.

Tuy nhiên, bài báo trên kết luận: "Sau cùng nhờ có thân thuộc làm lớn, nên ông già bị... Chó vô, đã được lãnh ra về thông thả."

Đọc tin này bạn nghĩ gì?

Có người nghĩ... tụi phen cho dân chậm tiến xứ mình hết sợ mấy thằng Mèo...nhờ được hưởng quyền "Đặc Miễn Tài Sản" tức...đặc biệt miễn truy tố bởi luật pháp xứ ta, dù chúng giết người VN hay cán xe...chết dân rồi bỏ chạy phây phây. Vì lý do cao cả là bạn đồng minh sang đây hy sinh diệt Cộng giúp ta, Chết cho ta tới 55 ngàn thanh niên Mèo làm! Bây giờ... lại phải ngán cả...mấy con chó mang quốc tịch Mèo nữa! Chẳng hiểu, vụ mang chó đi vô dân...Có vi hiến không nhỉ! Song, còn cả vạn chuyện vi hiến quan trọng khác, ai hỏi sức đâu mà bạn tâm đến chuyện...loại chó má như vụ này?

Que Sera... Sera, biết ra sao ngày sau?

Đúng lý ra lúc này, cả 3 ông chuẩn ứng cử viên Tổng Tông "Thiệu-Kỳ-Minh" phải tập hát cho rành bài "Que Sera Sera" mới phải? Biết ra sao ngày sau? Phải hát lên mỗi ngày bài đó thì mới nhớ mà lo liệu lần lần, chứ đợi nước đến chân mới nhảy là nguy lắm!

Trong 3 ông, có lẽ chỉ ông Minh là xem ra có vẻ bình tĩnh hơn cả. Bởi vì chưa ra ứng cử, ông ta chỉ có chơi lan và uỳnh te nít, thế thì sau tháng 10, bất quá cũng vẫn uỳnh te nít và chơi lan. Bề nào cũng chỉ có thế mà thôi, nghĩa là đúng sách Phan Khôi:

Làm sao cũng chẳng làm sao
Dù có thể nào cũng chẳng làm chi
Làm chi cũng chẳng làm chi
Đã có chuyện gì cũng chẳng làm sao!
Ông Minh coi vậy mà có số nhàn, đỡ vất vả!
Duy có ông Kỳ bắt đầu tỏ triệu chứng lo xa.

Mà ông chưa lo, cũng đã có bà lo trước hộ rồi. Chưa chi bà đã tuyên bố sẵn sàng đi bán cháo lòng đó! Cứ chỉ khằng khái này của bà hiện thể dường như cũng đã khiến cho "người hùng của không gian" phật xúc động, đến nỗi phải tập tành đi làm cái để phòng một mai khi... Trời chẳng chiều người, nhân bất thắng thiên.

Còn lại ông Số Một kín đáo hơn hết. Không hề thấy ông hề môi về tranh cử, cũng không hề lo liệu chút gì cho tương lai. Cả đến Bà Số Một cũng thế, cứ tỉnh bơ như không, coi như không có chuyện gì mới lạ, dưới ánh sáng mặt trời. Có lẽ là hai ông bà cùng cảm thấy chắc ăn như bắp rồi, khỏi mất công tính toán lời thôi. Và lại, những chuyện xa xôi bên ngoài, dù sao cũng đã có đảng Vương Huỳnh lo hộ, rất chu đáo là khác.

Bởi vậy mà hai ông bà khỏi cần phải tập ca bài "Que Sera... Sera Nếu có tập chẳng, có lẽ chỉ là bài "Giết người trong mộng".

— Giết người đi, giết người quên tình nghĩa phu thê. Làm sao giữ được người trong mộng?

Mấy anh bạn Cờ Huê tình gì đây?

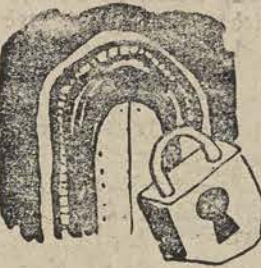
Cả thế giới lúc này đang điên đầu, vì không hiểu mấy anh bạn Cờ Huê diễn trò mới lạ để tính chuyện gì?

Cái trò mới lạ ấy là trò "tốc bùng rền". Cho bà con thấy hết tất cả những món gì cần được che dấu.

Thoạt tiên là Nữ Ước ở thời báo phang bố nó tài liệu "tối mật" của Lầu Năm Góc ra, cho bà con biết rành những vụ bom Bức Việt xây ra từ khuya, và chính ông Bật Lửa Ròng Xông cũng là một thứ Điều Hầu năm vng trong Đảng Dân Chủ Mèo. Ông Lầu Năm Góc ra cái điều giật mình đòi ông Tòa án phải "bịt mõm", mau mau tờ báo lại.

Nhưng Nữ Ước Thời Báo vừa chịu ngậm miệng thì đến lượt Hoa thịnh Đốn Bru Báo lại phang tiếp một tài liệu khác cũng "tối mật", nhưng khác một chút là lần này tờ khổ ông Ai Xăng hao phá tuyên cử tự do ở An nam Cộng Huê vì sự Cụ Ngô thua "Bác Hồ". Tòa án Mèo cũng đòi bịt mõm Bru báo Hoa thịnh Đốn, nhưng chưa xong, lại có thêm tờ "Xi cá gô buổi chiều" nhảy ra tố luôn ông Ních Xông một phát về cái tội định đem cả bom nguyên tử để cứu nguy cho ông bạn mũi lõ Phú láng Sa.

Như thế là nghĩa lý gì? Những tờ báo đó đều là Cộng Sản, phản động, phá hoại an ninh

địa ngục môn

quốc phòng xứ Cờ Huê chẳng? Có phải, vì những tờ báo ấy đều vững lập trường quốc gia Cờ Huê, đêch ai chụp mũ nổi. Và lại, Tòa án Mèo cũng chưa bao giờ dám kết tội như vậy, và cả các ông Lầu Năm Góc cũng chưa hề mở miệng "tố khổ" kiểu đó.

Vậy thì những tờ báo đó là của Bồ Câu Mèo muốn phá Chính phủ "Điều Hầu" Ních Xông để chuẩn bị kiểm phiếu cho gà nhà chẳng? Cũng có thể lắm, vì có luồng dư luận y trảng thế đó. Tuy nhiên cũng vẫn chưa chắc, vì các tài liệu này đăng ra cũng đã khiến cho nhiều chú Bồ Câu bị kẹt tầm lum, nhất là dưới trào ông Bật Lửa Ròng Xông.

Hay là chính ông Ních Xông tung ra những tài liệu này để gia bộ tự chơi mình nhưng thực ra là để chơi kẻ khác.

Ví dụ như Quốc Hội Mèo sẽ thừa dịp này là ó om sòm, kết án sự can thiệp của Mèo vào Đông dương, đòi phải rút quân mau mau về. Ông Ních Xông sẽ thừa cơ, vâng dạ tui bùi, và a lè háp rút thì rút. Nếu đúng như vậy thì các mưu sĩ của ông Ních Xông cũng đáng khen lắm, hết ma túy lại đến tài liệu mật, và chưa biết ngày mai sẽ còn trò lạ gì nữa đây?

Điều quái gở là trò ma bùa "tài liệu mật" được tung ra đúng lúc sự Tông Ngọc của Anam Cộng Huê xách bị gây sang bên đó làm Cái Bang Kinh Kha một đi không trở lại. Giữa lúc tang gia của họ bối rối, các hủ mảm được khai ra thối hoảng, ông Tông cái bang của chúng ta liệu có dịp mở miệng ra để ca bài "con cá nó sống vì nước" được chẳng?

Khéo lắm thay! Ồi, sự mạng của một bộ "Cái bang vương giả"!

Một tuần người Bảy ngày việc

• THIÊN KHÔI

Lời chào mừng ông Tân Tổng Trưởng

Trên số báo C.O kỳ trước, Thiên Khôi có viết một bài chào mừng ông Tân Tổng Trưởng Bộ Thông Tin. Nhưng ông Minh Võ, lấy quyền chủ nhiệm ném vào sọt rác, không phải vì bài chào mừng nặng tính chất bốc thơm mà ông Minh Võ sợ mang tiếng ném đi, trái lại bài chào mừng đã nặng tính chất «đàn chào» như kiểu cảnh sát đã chiến đàn chào những kẻ đã dẫm xuống đường chống nhà nước.

Trong bài đó Thiên Khôi đã đi một đường nhận định rằng, ông cựu Tổng Trưởng là một lãnh tụ một đảng cách mạng, mà còn chơi trò đàn áp báo chí, kiểm duyệt trá hình, tịch thu bừa bãi, thì nói chỉ tới ông Tân Tổng Trưởng chỉ là công chức

và lẽ dĩ nhiên ông sẽ nặng tay hơn ông cựu Tổng Trưởng. Nhưng ông Minh Võ đã lạc quan tếu cho rằng, nhận định đó quá sớm, và lại người ta mới lên, chưa làm gì đã đàn chào như vậy là thiếu tinh thần xây dựng. Ông Minh Võ hy vọng ông Tân Tổng Trưởng là người trẻ, ông sẽ trẻ trung hóa được guồng máy thông tin hiện đang nặng nề ịch như cái xe hủ lủ này. Thiên Khôi tuy chẳng dám tin lời «truyền phán» của ông chủ nhiệm Minh Võ là đúng, dù đúng một lý, nhưng thân phận đi viết mướn, sức mấy dám bắt chủ nhiệm không được bỏ bài của mình... nên cứ ăm ức mãi.

Nhưng bây giờ, trước sự phá kỷ lục tịch thu báo của ông Tân Tổng Trưởng, tịch thu 15 tờ trong một ngày, chắc hẳn ông Minh Võ đã seep bỏ nó niềm tin tưởng ở người trẻ, người trẻ ngày nay khôn rất sớm, và do đó cũng «già» rất sớm. Già hơn cả người già.

Ngày xưa ngày xưa, ông Tân Tổng Trưởng đã ngồi trong phòng diêm báo trong dinh Độc Lập dưới thời ông Diệm, ông là phụ tá cho ông cựu Tổng Trưởng Thông Tin Tôn Thất Thiện, lúc đó là trưởng phòng diêm báo, rồi ông lên làm trưởng phòng thay ông Thiện. Thời đệ nhị Cộng Hòa ông Thiện lên làm Tổng Trưởng Thông Tin, và nay ông cũng lên làm Tổng Trưởng Thông Tin. Với kinh nghiệm đàn áp báo chí thời Diệm, ông tin rằng ông cũng sẽ «đàn áp» được báo chí thời ông Thiệu? Vì vậy ông đã xuống tay. Với thành tích chém một lúc 15 tờ báo, tin rằng đường danh vọng của ông còn lên cao lắm, nên bèn qua thành tích đó mà xin ngỏ lời chào mừng.

Nhân và quả

Ông chiến sĩ Nguyễn Cao Kỳ ngày mới lên ngôi Tề Tướng, tức chủ tịch ủy ban Hành Pháp Trung Ương, ông đã hạ đao chém hết tất cả báo hàng ngày xuất bản thời đó. Ông đã muốn trở nên một Hít Le, người mà ông công khai nói hết sức khâm phục. Chiến sĩ Kỳ đã gieo nhân từ năm 65, và 6 năm sau, năm 71, ông đã gặt quả. Ông là ông Phó cả nước, lẽ ra mỗi lời ông nói, bộ Thông Tin phải nghiên cứu để phễu biến cho toàn dân học tập, như họ đã bị học tập những thông điệp của ô. Diệm thời xưa, học cả bài, rồi trích ra từng câu «vàng ngọc» mà bình giải. Nhưng thời nay khác thời xưa, bởi vậy những lời ông nói, báo chí đem đăng tải, báo chí đã bị tịch thu, và còn bị kết tội «xuyên tạc làm phương hại nền an ninh Quốc Gia và tinh thần chiến đấu của quân đội đồngvi phạm những điều 28a, 28b 27b Quy Chế báo chí», Ôi trời đất ơi, ôi chế độ ơi, ôi quyền tự do ngôn luận, tự do báo chí được ghi rõ ràng trong Hiến Pháp ơi, và ôi ông Phó Tổng Tổng là chiến sĩ Nguyễn Cao Kỳ ơi. Họ kết tội báo chí là xuyên tạc, phá hoại tinh thần chiến đấu, phương hại an ninh Quốc Gia là họ kết tội ai đó hả ông chiến sĩ? Báo chí tưởng ông là Phó Tổng Thống thì ông có quyền nói và báo chí được quyền đăng tải, không ngờ lời nói của ông đã hại báo chí đến thế, thật không ngờ... Như vậy 12 sau ông nói, bổ báo báo chí cũng chẳng

dám tường thuật nữa. Tiền đâu mà trả tiền giấy, tiền đâu mà trả tiền sắp chữ, tiền đúc, tiền lên khuôn, tiền in, tiền biên tập để rồi báo bị tịch thu dài dài với những tội trạng chỉ có đem ra pháp trường cắt! Thôi xin đành giả từ ông từ phút này... để đợi tới một ngày mai nào đó «trời lại sáng», ông mở ra được một vương đạo như niềm mơ ước của ông, báo chí sẽ đăng hết những lời của ông mà không bị hốt, điều tưởng phải nói thêm là lúc đó, báo chí tường thuật ngay tình? cả những lời của những người, có thể là ngay của ông Phó của ông chống ông, mà cũng không sợ bị hốt và bị lên án.

Có nằm trong chăn...

Có nằm trong chăn mới biết chăn có rận, có làm Phó Tổng Thống mới biết sự đích thực của cái chế độ gọi là tự do, dân chủ. Ông Phó Kỳ nói tới sự đích thực của sự tự do và nền dân chủ của Quốc Gia này. Vì những nhận định về sự đích thực của nền tự do, dân chủ của Quốc Gia này của ông, mà báo chí bị hốt, bởi vậy chẳng dám tường thuật lại ở đây... Bọn Con Ông không in uđi bạc giả để ra báo cho Bộ Thông Tin hốt, nên đành mang tiếng hèn vậy. Không trích đăng nổi lời ông nói, bèn «chịch» ông vậy, chắc rằng các báo bây giờ chịch ông Phó thì chẳng bao giờ Bộ Thông Tin hốt đâu, có khi còn cho thêm giấy in báo để chịch ông Phó cho mạnh nữa?

Ông Phó là đệ nhị nhân vật Quốc Gia, là người của chế độ, lẽ ra ông Phó phải đánh bóng cho chế độ như tất cả những ông Phó trên các nước ở quả địa cầu này. Nhưng ông Phó đã không làm thế, thay vì đánh bóng chế độ, ông toàn tung thêm dầu hắc vào mặt chế độ. Là một trong những nhân vật lãnh đạo Quốc Gia, ông lại chỉ đem những cái sai lầm trong guồng máy lãnh đạo ra mà phang, thì thật trên vũ trụ này chỉ có ông là một. Ông đúng là một hiện tượng kỳ cục, hiền như bụt trên tòa sen cũng đành phải lắc...nói chi là người. Bốn năm nằm trong chăn, hẳn ông Phó đã bắt được khá nhiều rận, những con rận ấy ông còn nuôi kín trong lọ, chắc chờ tới tháng 10 này ông mới dốc lọ cho cả nước xem. Và cũng chắc rằng, những con rận trên sẽ biến thành những cái xe tăng chở phiêu cho ông khắp 4 vùng chiến thuật?

Nhỏ lon chơi tham những là đại

Ông Đại úy muốn năm Vũ công Minh vừa được tòa mặt trận Saigon tha bổng vì tội «toan xâm phạm tiết hạnh». Bản án của Tòa đúng là ánh sáng của một ngọn đèn trời.

Cũng như người sạch Hà thúc Nhơn, ông Đại úy Vũ công Minh là một cây tổ tham nhũng. Ông đã tổ tham nhũng từ Châu Đốc lên tới Xuân Lộc, và sau mỗi vụ tổ ông đều được «tưởng thưởng» bằng sự cho de khỏi chức vụ. Lại còn bị bọn tham nhũng quật ngược tới tới tằm mặt mũi. Bọn tham nhũng nhất định chơi ông tới nơi tới chốn, quyết làm cho ông thân bại danh liệt, Đứng trước người sạch, bọn tham nhũng đã không thể nào bảo ông ăn cắp như chúng nó được, nên bèn dùng đòn lá đa phang ông, chúng mong cái lá đa nhỏ bé sẽ là nơi chôn vùi tên tuổi ông, nếu ông chết mà bị chôn trong cái «nhất thốn thổ» đó thì chúng mới khoái cảm. Chúng bèn đi mướn một cái lá đa, rồi bảo lá đa vào đơn thưa ông «toan xâm phạm tiết hạnh»? Ông bị ra tòa, và trước Tòa ông đã vạch trần âm mưu bí đi của bọn tham nhũng muốn hãm hại ông. Tòa đã hết sức công minh bèn cho ông trắng án, Trời đúng là còn tựa người ngay.

Ông Vũ công Minh ơi, thời buổi này là thời buổi của tham nhũng, ông không tham nhũng, không ăn cắp là ngu, ông xê ra chỗ khác cho người ta tham nhũng, chứ ông lảng tránh tổ cáo là họ đánh cho ông dập mặt. Lon ông mới đại úy, chức vụ mới là quận trưởng, ông còn kém ông Phó Kỳ xa, ông

Kỳ là Tướng, đã từng làm tề tướng, rồi Phó Vương mà còn than là sẽ chết vì tham nhũng, thì ông sức mấy, châu chấu mà đòi đá xe, dđ tràng mà đòi lấp biển. Về đi ông, có tiền thì mua rượu uống cho say mà ngồi chửi đồng, nếu giỏi thì bắt chước như Khuất Nguyên đâm đầu xuống sông chết. Hoặc giả «phản tính» theo thời thì thiên hạ say, mình uống cả bả cho say thêm, thiên hạ đục thì mình lấy bùn chất cho đục thêm, việc quái gì mà «phóng khí». Triết lý tùy thời là triết lý lý tưởng nhất của con người ngày nay đây ông

Nghe lời ngu giả đi, sau khi trắng án, nếu được nhờ phúc tổ đi trấn nhậm quận nào, hãy mời địa của dân cho kỹ, không biết cách mời thì đi học bọn tham nhũng, chúng sẽ dạy cho, tỷ như muốn «gõ đầu», một người dân nào trong vùng có máu mặt, nó không cho, thì áp dụng ngay kế hoạch «đặc thù» của CS, chờ khi tối lửa tắt đèn, ném vài ba tờ truyền đơn vào nhà nó, sáng mai gọi nó lên quận là mọi việc đều xong ngay.

Bầy chim kêu thương

Trong lúc thiên hạ đua nhau nói chuyện hòa bình, nói chuyện giải quyết cuộc chiến, nhưng tay vẫn không ngưng vơ vào lòng tất cả những gì mà cuộc chiến có thể đem lại cho họ, như đồ viện trợ, đồ chiến tranh phế thải, hàng PX và nhiều thứ khác nữa. Thì ở trong một xóm nào đó, như trung tâm cô nhi tàn phế vì chiến tranh Mê Linh bên Thị Nghè chẳng hạn, gần 50 em cô nhi què, cụt, đui mù, có em cụt cả hai chân, có em cụt cả hai tay, què cụt vì bom đạn, min v.v... đang sống trong thiếu thốn, thiếu thốn cả về vật chất lẫn tinh thần.

Trung tâm do Hội Phụ Nữ Phụng Sự Xã Hội trông nom, nhưng hội đã không có cơ sở kinh tài, vì vậy hàng tháng, những bà trong Hội đã phải chạy đầu nọ đầu kia xin tiền để nuôi các em, tiền chi phí hàng tháng cho các em chừng 200.000 đồng, ăn, mặc, giày dép, dụng cụ vệ sinh, sách vở, bút mực. Tháng nào xin không đủ 200 ngàn đồng thì các em ra sao, không nói cũng biết.

Hiện nay các em đang thiếu bánh mì buổi sáng, vì một cơ quan từ thiện «bắt buộc» đã phải cúp phần bánh mì, đồ hộp của các em ăn sáng từ nay cho tới hết tháng 8-71. Rồi quần áo của các em cũng thiếu thốn. Các em đều từ 5 tới 15 tuổi cái tuổi đang cần nhiều sự dinh dưỡng trong đồ ăn nhưng nhìn vào những bữa ăn của các em, dù Hội đã cố gắng đến mức tối đa, nhưng không thể nào đủ được, lý do tiền chợ đã không chạy theo nổi vật giá. Có lẽ cũng vì thế, mà các em tàn phế vì chiến tranh trên, em nào cũng xanh như tàu lá.

Tôi chưa biết mai này các em sẽ ra sao, «chân, đầu để «đi» tới tương lai, «tay» đầu để «vớ» tới hạnh phúc? Nếu một mai đến tuổi buộc phải rời trung tâm, thì tôi có thể nhìn thấy trước là các em chỉ có cách lê la đầu đường xó chợ để xin của bố thí của khách qua đường.

Các em đang là bầy chim kêu thương, kêu thương lòng từ thiện của mọi người. Chúng tôi xin quý vị có từ tâm hãy gửi tặng phẩm như thực phẩm, quần áo, dụng cụ vệ sinh, sách vở bút mực và báo chí Nhi Đồng tới cho các em ở Trung Tâm cô nhi tàn phế đường Phạm viết Chánh Thị Nghè, hay qua Hội Phụ Nữ Phụng Sự Xã Hội 126 đường Hồng Thập Tự Saigon. Quý vị có thể gửi tiền qua Hội Phụ Nữ trên nhờ chuyên cho Trung Tâm.

Con em quý vị đang sống sung sướng, đầy đủ xin quý vị hãy rủ lòng thương cho những trẻ em bằng tuổi con quý vị đang sống khổ đau, thiếu thốn tại trung tâm cô nhi tàn phế vì chiến tranh.

VIÊN NGỌT DỄ UỐNG
CHỮA BỆNH NHIỄM TRÙNG

COTRACYN

- 2 TRUY-SINH (antibiotiques)
- 3 KHÁNG-SINH (sulfamides)
- SINH-TỐ B12 (vitamine B12)

XIN NHỚ NHẬN HIỆU TRÁI TIM

TIỂU NGỌC
Người dân đen
cầm cán

Mẹ mình, bố mình

Không biết căn nguyên ngữ học ra làm sao mà Annamta lại gọi những kẻ bắt cóc con nít là mẹ mình. Nhưng, có lẽ vì các vụ bắt cóc con nít thường do đồn bìa thực hiện, cho nên tiếng mẹ mình thông dụng hơn tiếng bố mình. Gần đây, danh từ mẹ mình đã gây hoang mang cho bao nhiêu người và gây khủng khiếp cho một số người khác. Chuyên bắt cóc con nít lan tràn như một sự tức nước vỡ bờ, khiến các bậc phụ huynh lúc nào cũng phập phồng, lo âu chỉ sợ sên ra một cái con cháu mình bị mẹ mình vồ đi mất tiêu, thì thật là khốn khổ khốn nạn. Mới lo âu đã thực sự biến thành nỗi kinh hoàng, niềm thù hận, cho nên hễ bắt cứ ai bị nghi là mẹ mình bèn được quần chúng xúm vô đánh đòn hội chợ đến tả tơi hoa lá.

Trưa 15-6 một người đàn bà bị tình nghi là mẹ mình, đã được ăn một trận đòn hội chợ no nề trước khi phiêu diêu nơi miền cực lạc trong bộ quần áo của bà E Và, ngay tại cuối đường Nguyễn Trãi của một thủ đô dân chủ pháp trị cũng mình.

Qua ngày hôm sau, hai phụ nữ đậu xe hơi tại góc đường Vĩnh Viễn, Nguyễn Trãi, để hỏi thăm nhà một người quen. Cái sự lảng vảng, đi tới đi lui tìm địa chỉ như thế có vẻ «khả nghi», do đó, một tiếng hô mẹ mình vang lên, rồi chẳng cần biết rệp tẻ ra sao, thiên hạ ùa vào đánh đuổi hai vị nữ lưu chạy có cớ, và lật chiếc xe hơi đốt cháy.

Một điều đáng lưu ý, là cả hai vị kể trên, nhà chức trách không hề thấy dấu tích gì chứng tỏ rằng các vị phụ nữ ấy là mẹ mình cả. Tuy nhiên, một nữ lưu đã được mời sang thế giới khác chơi, và hai vị nữ lưu khác đã được ăn đòn hội chợ, một chiếc xe du lịch đã được hỏa thiêu. Chưa bao giờ tính mạng và tài sản của người dân lại được xem nhẹ tựa lông hồng như rứa.

Rồi còn những vụ bà dặt cháu đi chơi, mẹ bồng con dạo phố, chẳng may đứa con nít bỗng tạc dăng nổi giận, khóc thét lên một phát, là y như rằng các bậc tiền bối bị lãnh 1 trận mưa dầm, đá ào ào, cho đến khi vỡ lẽ ra, thì than ôi, mũi đã hộc sủi dầu, đầu đã ăn lục tâu xá.

Giờ đây, thù ghét ai, chỉ cần hô lên một phát: «Mẹ mình» là người đó kể như sống cũng thành tật.

Cho nên nhiệm vụ của Nhà Nước bây chừ không những là làm cách nào để ngăn chặn nạn bắt cóc con nít, mà còn phải làm sao cho người sợ lo sợ của các bậc phụ huynh, ngõ hầu dập tắt ngọn lửa phản nộ của quần chúng khiến tính mạng và tài sản của những kẻ bị «tình nghi» là mẹ mình khỏi bị đi đoong một cách oan uổng. Đến như cái sự tham nhũng, được coi như là 1 quốc nạn, mà Đại Vương còn dạy rằng cần phải có bằng chứng minh bạch mới kết tội được, thì thiết tưởng cũng

nên ngăn chặn cách nào để những người chỉ mới bị tình nghi là mẹ mình khỏi bị đập chết khơi khơi giữa lộ như vậy.

Nói đến mẹ mình, bố mình theo nghĩa đen, mà không đề cập tới mẹ mình và bố mình theo nghĩa bóng là, cả một sự thiếu sót lớn.

Cái sự dùng lời lẽ đường mật, thủ đoạn sảo trá hoặc bạo lực khiến người khác nghe theo, làm theo ý mình, để mình phom phom thủ lợi, đó là hành vi của mẹ mình, bố mình theo nghĩa bóng. Trong phạm vi này, các đảng đực rựa hành nghề kỹ hơn, cho nên hai tiếng bố mình được dùng tới nhiều hơn.

Bố mình kiểu cô con, thì có những chàng trai vợ con đầy đàn mà vẫn leo lẻo, thề sống thề chết rằng mình hãy còn là trai tơ, để «du dương» với con gái con lữ nhà người ta.

Càng gần đến ngày bầu cử, lại càng nhiều bố mình xuất hiện. Hết phát quà phát bánh, làm việc phước thiện rất chi là ồn ào, lại rình chỗ nào có đông người tụ họp là nhào tới, vỗ ngực tuyên bố yêu nước thương nòi vung vít. Trường chừng như không có ai thân ái cùng đồng bào đến thế. Nhưng đến khi đắc cử, trở thành một bậc đại diện cho dân, thì bố mình mới hiện nguyên hình. Bố mình bèn đuổi sự yêu nước thương nòi đi chỗ khác chơi. Lợi dụng địa vị của mình, bố mình bèn mần một đường, buôn lịch coi trường, buôn đồ lót đồn bà, chuyên ngân phi pháp, buôn lậu ma túy, buôn lậu vàng cục, để hốt bạc các, càng hốt nhiều bạc các bao nhiêu, càng tốt bấy nhiêu.

Trên các bố mình bần xứ, còn có các bố mình mặt xanh, tay chân lông lá xồm xoàm. Các bố mình này chỉ lo ngại rằng cái sự bầu cử của Anamta thiếu trong sạch. Bầu cử mà thiếu trong sạch thì cầm bằng cái món «dân tộc tự quyết», cũng vắng mặt luôn. Muốn cho cuộc bầu cử có một vẻ trong sạch ác liệt thì cần phải xuất hiện một sự đối lập ra rít đối lập đáng đồng tiền bát gạo, đối lập chết bỏ. Do đó rất cần có một sự trảm hoa đua nở, càng đông ứng cử viên càng về rế rút, Bố mình mặt xanh đã phải xác bác bang tiếp xúc với người này, tiếp xúc với người kia, trấn an mọi chuyện, để thiên hạ yên tâm ứng cử, còn đắc cử hay không lại là chuyện khác.

Nhưng cái sự bố mình ác ôn còn đồ hơn hết là cái sự bố mình của bè lũ Cộng Sản. Biết bao nhiêu trai tráng VN tưởng mình hy sinh xương máu cho sự nghiệp kháng chiến giành độc lập, té ra bố mình đã hốt tay trên các thành quả của cuộc hy sinh vĩ đại đó, để thực hiện một nền vô sản chuyên chính. Bố mình CS đã thỏa hiệp với thực dân Pháp, chia đôi đất nước. Độc lập đâu chẳng thấy, chỉ thấy các bố mình CS đưa miền Bắc ngày một đi sâu vào vòng lệ thuộc Đế quốc đó. Tam phen, tứ phen, hễ khi nào các bố mình CS suy yếu, là chúng bèn giờ cái trò «tình thành đoàn kết» ra sai đờ. Cái chính phủ liên hiệp quốc cộng năm 1946, mà bố mình Vem phong cho cụ Nguyễn hải Thần làm Phó chủ tịch Nhà Nước, ông Nguyễn tương Tam làm Bộ trưởng Bộ Ngoại Giao v.v... là một cái gương tây liệp cho các chính khứa quốc ra còn mơ mộng hảo huyền vào cái sự «hòa giải dân tộc» với bố mình Vem. Đồng ý là «hòa giải dân tộc» tốt lắm, nhưng trước hết phải xét xem các lãnh tụ Vem có còn một ly ông cụ «dân tộc» nào ở trong huyết quản không đã. Hay chúng đã trở thành công dân của dân tộc Nga xô và dân tộc Ba Tàu đồ rồi.

Dù theo nghĩa đen hay nghĩa bóng, mẹ mình và bố mình lúc nào cũng đáng ghét và đáng sợ. Cần phải chặn đứng cái nạn bắt cóc con nít, thì cái nạn bắt cóc... Những thứ lớn lao và quan trọng hơn con nít cần phải ngăn chặn hơn nữa. Mà ngăn chặn nổi hay không chính là do cái sự tinh táo và can đảm của dân ngu khu đen đây.

Vì 17 triệu dân miền Nam
xin nhự vị ngừng cãi nhau

Cần nhấn mạnh rằng, tại Con Ong, đứng về mặt tình cảm, đều rất mến yêu cả hai Ông Thiệu Kỳ, vì kỷ niệm, từ lúc nhự vị chưa làm Vua xứ này. Còn về mặt lập trường, nếu có ai hỏi: «Con Ong ủng hộ mẹ sử nào, trong kỳ bầu cử tới?»

Sẽ đáp rất nhanh rằng; Chẳng ủng hộ ai hết trơn, vì Con Ong chỉ lắng nghe theo ý dân. Và, phải can đảm nhìn nhận lòng dân ngày nay đã quá chán chường.

Xác định thái độ rồi — chúng tôi mới long trọng kêu gọi nhự vị hãy si tốp gặp những màn kẻ vạch nhau, xô xiên, hạ bệ nhau bằng trò đấu võ mồm. Vì cả hai ông đều không có quyền trút tội cho nhau? Và, cả hai vị, càng không được phép coi nhân dân như tụi con nít, cứ bị đứng giữa nghe hoài hoài, mấy ông Nhất Nhị thiên hạ, đá qua, đá lại nhau dài dài...

Tụi này, cũng không hẹp hòi gì mà trách cứ nhự vị, là bất lực trong bốn năm cầm quyền. Bởi, cả nước đều biết «Vạn Sự Văn Do Quý Quan Thái Thú». Và «Triệu Điều Mưu Sự Tại Thiên», mà Thành Sự tại đất nước này đều phải do Đờ La tới hậu quyết định. Không có chất đó...thì, ái quốc đến đây tràn cũng đành bỏ tay để rồi đồng ca bài Con Cá, nó sống vì nước, dân ta sống nhờ mỹ kim của Mèo. Thử hỏi, tụi Huế Kỳ, đi một đường sai lặc, dèch chi tiền nữa thì có mà chống cộng bằng...cái cùi chò à? Đâu, ông nào có tài trị quốc, hay thử là lướt trình bày, coi... nếu như thiếu chất ngân, thì ông tranh đấu theo cái pháp thuật chi đây?

Tụi này, cũng khỏi cần hỏi nhỏ nhự vị về ba lời hứa đã cam kết khi ra tranh cử?

Kết quả, không bằng hạt muối bỏ bể.

Vậy mà, bây giờ nhự vị... lại còn chơi nhau sát ván, liệu rồi hậu quả sẽ đi về đâu?

— Với dân, mắt cha nó hết sạch cả lòng tin.

— Với thế giới, còn ra cái thế thống gì nữa, khi thấy hai ông Vua... cãi nhau như mổ bò...

— Và, với kẻ thù cộng sản, thì thôi rồi, chúng mừng hết sức, vỗ tay bằng thích, khi mà nứt rạn thượng tầng, phải coi là dấu hiệu của ngày sụp đổ chế độ.

Dù báo chí nói nhiều rồi mà, xem chừng Ông Phó, vẫn còn chưa hả, vẫn cứ phẫn phảo li bì, trong dịp đến dự lễ với VNQĐĐ ông lại đầu nhặng rằng: «Một đảng phụ tá, và 1 cơ sở vấn, mỗi ngày kiểm soát sơ sơ là hai triệu, trong khi, 1 sĩ quan năm bờ, ngũ bụi, mỗi tháng chỉ có rợ ghim? Cứ bốc loạn như thế, rồi mai một lại ngàn ngờ... «Tôi đâu có nội thế hồi nào? Cũng tương tự như vụ đầu tinh Gia Định 13 triệu... Rồi, lại cái chính dài dài. Bây giờ cứ nói móc họng nhau mãi... kéo dài đến «min nớp sáng cả cộ» nào đây? Vậy, nhân danh 17 triệu dân Miền Nam và nhân danh là những kẻ năm trong 97 010 có thêm phẩy 3... tụi này xin nghiêm trang kêu gọi Nhự Vị chánh phó vương, hãy mau mau si tốp gặp màn đấu võ mồm vì... Hai ngài cãi lộn giờ đây là... phản quốc! Và... không có quyền làm cho thẳng dân điên đầu bởi nhự vị. Nếu quý Ngài cứ tinh bơ quạt nhau bằng các chương... thiếu mã thượng đó, thì buộc lòng, tụi nhà báo phải phát động 1 chiến dịch «Đời Chánh Phó Vương... Đổng vai mặc niệm.. Cầm nói cho tới sau tháng 10-71!

CẨM — CÚM

đã có

RHUMEX

(Bán tại các nhà thuốc tây)

Nhãn Hiệu
Con Voi Đỏ

HẾT ĐAU BAOTỬ

Thuốc nhập cảng
ĐỨC QUỐC

ULGASTRIN: Trị ung loét bao tử, dạ, chua, đau dạ, bao tử.
ULGASTRIN: Trị đau bao tử kinh niên và cấp tính, đau bao tử vì lo nghĩ quá nhiều.
ULGASTRIN: Công hiệu chắc chắn.

Thơm ngon dễ uống bán tại các nhà thuốc Tây.

CHẮC CHẴN... «CÓ BẦU» VÀ TỔNG THỐNG SẼ ĐƯỢC «ĐỂ» ĐÚNG THỜI HẠN NHỜ VỤ TỐI CAO PHÁP VIỆN ĐÃ GIẢI QUYẾT XONG

NOC ĐOC

Tối Cao Pháp Viện thắng không vinh, Nghị Chức bại không nhục.

trên, thành phần Tối Cao Pháp Viện hiện hữu đã thắng, vì vẫn được ở lại, nhưng là... thắng không vinh.

như vậy mà ở cái thế chấp nhận miễn cưỡng, thì thật khó làm việc. Cũng giống như 1 cặp vợ chồng vô danh tiêu tốt, thì «tiền dâm hậu thú» chẳng sao, dù mãi kiếp sống với nhau trong tình trạng «hữu dâm vô thú», cũng chẳng sao. Nhưng nếu vợ chồng 1 vị mục sư mà ai cũng biết là «tiền dâm hậu thú», thì rồi còn uy tín đâu mà rao giảng đạo đức?

Bại không nhục

Trong vụ TCPV kể trên, nếu kẻ thắng là TCPV thì kẻ bại chính là nghị Nguyễn Văn Chức.

Tại Thượng viện, sáng 21-6 nghị Chức đã chiến đấu một mình, đơn thương độc mã đòi «đạo chánh TCPV bằng pháp lý» (chữ của nghị Mậu).

Nhưng cuộc «đạo chánh» đã thất bại. Sự thất bại kể trên đã chứng tỏ nghị Chức có «cái đứng tại nghị trường» không cần thắng bại, dù có đơn, vẫn chiến đấu đến cùng.

Cái đứng trên còn đáng kể ở chỗ nghị Chức đã và đang là 1 thầy cãi sống bằng nước bọt, hành nghề trước tòa án, mà dám đạo chánh các ông toà cao nhất.

Trong vụ trên, còn 1 điều đáng nói nữa là «mối tình đồng viên» của các ngài nghị. Dự luật của nghị Chức đệ nạp tại Hạ viện đòi cho 9 Thẩm phán TCPV hình như đã được tới hai chục nghị bạn ký tên ủng hộ. Nhưng khi ra trước Thượng Viện, Nghị Chức hầu như đã hoàn toàn cô đơn, bao nhiêu đồng viên từng ký tên ủng hộ đã... bỏ trốn đầu mất!

Dẫu sao, vụ TCPV được giải quyết xong, cũng là điều mừng. Cho nên, Con Ông xin có lời mừng sau?

Tin mừng

Được tin Quốc Hội đã chấp thuận thành phần hiện hữu của TCPV được «đưa» cho đến năm 1974.

Xin thành thật có lời kính mừng quý vị Thẩm phán TCPV và gia quyến, cùng cầu chúc quý vị được mọi sự như ý.

Tuần báo C.O.

Buổi sáng dài nhất

Tay đã hai lần xức cho mình hợp hiến, một lần bằng thông cáo 12-5, một lần bằng bản án 7-6. Tối Cao Pháp Viện vẫn hồi hộp chờ đợi số phận của mình bị đem ra mổ xẻ tại Thượng viện.

Buổi sáng dài nhất đối với «Cứu Sừng Tối Cao» là sáng Thứ Hai, 21-6-71, đó là buổi sáng Thượng viện họp để thảo luận và biểu quyết về đạo luật sửa mấy điều của luật 07/68 quy định về tổ chức và điều hành TCPV.

Phải nói là «buổi sáng dài nhất» đối với TCPV, vì tùy vào thái độ của Thượng viện vào buổi sáng này mà các Thẩm phán TCPV hiện hữu sẽ còn tại chức thêm ba năm nữa, hay sẽ «đi đong» hết, để bầu lại.

Xin kể một chút đầu đuôi cho dễ hiểu.

Ảnh hưởng dây chuyền

Theo luật 07/68, TCPV gồm 15 vị Thẩm phán. Trong khoảng thời gian 1968-1971 chỉ có 9 vị. Đến giữa năm 1971 bầu thêm 6 cho đủ 15. Cho nên, cuối tháng Ba, và đầu tháng Tư vừa qua Quốc Hội đã xúc tiến thủ tục bầu thêm 6 thẩm phán vào TCPV.

Nhưng với phán quyết ngày 20-4-1971, TCPV đã cho rằng thủ tục bầu thêm 6 Thẩm phán TCPV là vi hiến.

Nghị sĩ Nguyễn Văn Chức, chủ tịch Ủy Ban Tư Pháp Định Chế Thượng Viện bèn nắm lấy cơ hội trên, chứng minh rằng thành phần hiện hữu của Tối Cao Pháp Viện cũng vi hiến, vì năm 1968, chín Thẩm phán hiện tại chỉ được chọn trên một danh sách 24 người chứ không phải 30 người như hiến pháp quy định, và yêu cầu chín Thẩm phán TCPV hiện hữu hãy từ chức.

Tất nhiên, các quý vị Thẩm phán TCPV không từ chức. Ở các nước khác, từ chức là thường. Một ông lớn đậu xe bên lề đường, bị chó dái vào bánh xe, cũng từ chức để bảo vệ liêm sỉ. Nhưng theo truyền thống tốt đẹp của Việt Nam ta, anh nào từ chức là «đào ngũ» nên cứ phải đuổi mới đi, tự nhiên

ra đi là... đại!

Nếu là những năm khác Tối Cao Pháp Viện hợp hiến hay vi hiến, từ chức hay không từ chức, chuyện chẳng ăn nhằm gì. Nhưng năm nay là năm có bầu cử, nên vai trò của TCPV rất quan trọng. Tối Cao Pháp Viện đứng nhận đơn, tuyên bố kết quả bầu cử, và hợp thức hóa vị Tổng Thống đắc cử, cho nên, nếu chuyện TCPV không được giải quyết ổn thỏa, thì rất phiền cho cuộc bầu cử Tổng Thống.

Thành ra, Hạ Viện đã làm luật hợp thức hóa tình trạng hiện hữu của Tối Cao Pháp Viện, quy định đến năm 1974 mới bầu tất cả 15 thẩm phán, còn hiện nay chỉ có 9.

Nhưng Ủy Ban Tư Pháp Định Chế Thượng viện lại đệ nạp dự luật miễn nhiệm tất cả 9 Thẩm phán TCPV hiện hữu, vì năm 1968 được tuyên chọn theo một thủ tục vi hiến, để bầu tất cả 15 Thẩm phán mới.

Qua một cửa ải

Hạ viện muốn giản tiện, và không muốn làm trở ngại đến cuộc bầu cử Tổng Thống mà chắc chắn TT Thiệu sẽ tái đắc cử, nên đã chấp thuận đạo luật duy trì 9 Thẩm phán hiện hữu của TCPV đến năm 1974 mới bầu lại.

Tất nhiên 9 Thẩm phán TCPV sẽ rất hoan hỉ về dự luật do Hạ viện biểu quyết, vì đã qua được một cửa ải quan trọng.

Nhưng TCPV hồi hộp đợi chờ thái độ của Thượng Viện. Bởi vì, theo thủ tục lập pháp hiện tại, sau khi Hạ Viện chấp thuận, dự luật sẽ chuyển lên Thượng Viện, nếu Thượng Viện đồng ý với Hạ Viện, thì dự luật được chuyển sang cho Tổng Thống ban hành. Nhưng nếu quan điểm của Thượng Viện khác với Hạ Viện, thì dự luật phải gửi trả lại cho Hạ Viện chung quyết. Như vậy, đáng lẽ TCPV chẳng đáng sợ Thượng Viện cho lắm, vì dù Thượng Viện có chấp nhận quan điểm của nghị Chức, tức là miễn nhiệm 9 Thẩm phán hiện hữu thì vẫn còn hy vọng Hạ Viện giữ lại.

Hy vọng chót

Nhưng vì sắp có

bầu cử hạ viện, các DB, sau khi cố giữ lại khoản 7 điều 10, đã mang bạc về đơn vị lo vận động tái tranh cử, thành ra, nếu sáng 21-6, Thượng Viện bác quan điểm

Hạ Viện, quy định cho 9 Thẩm phán TCPV hiện hữu về vườn, để bầu 15 Thẩm phán mới, thì Hạ viện rất khó có đủ túc số 2/3 bác quan điểm của Thượng viện để «cứu nguy» 9 Thẩm phán bị Thượng viện «cho đi».

Hạ viện cũng không thể «ngâm» dự luật do Thượng viện chuyển xuống để đợi quyết rằng thành phần hiện hữu của TCPV hợp hiến, mà chỉ nói rằng nên chấp nhận một thực trạng để tránh xáo trộn, thể thôi. Tức là chấp nhận một cách miễn cưỡng, giống như có con gái để cho người ta làm phình bụng ra rồi phải miễn cưỡng chấp nhận cho lấy nhau.

Trong tình thế trên, nếu không muốn về vườn, Tối Cao Pháp Viện chỉ còn cách cầu cứu với hành pháp mở một cuộc «hành quân Trần Hưng Đạo» để có đủ số dân biểu bác quan điểm của Thượng viện, hoặc nhờ Tổng Thống yêu cầu Quốc hội phúc nghị để giữ lại 9 Thẩm phán TCPV. Nhưng nếu làm như vậy, thì TCPV sẽ trở thành «sở tư pháp Tối cao» của Hành pháp, và từ nay hết dám xức cho Hành pháp vi hiến. Thành ra, Thái độ của Thượng viện ngày 21-6 coi như thái độ quyết định. Vì thế, chín ông Tòa Tối Cao đã có cái tâm trạng bị cáo đợi chờ Thượng viện đóng vai quan tòa quyết định số phận của mình.

Thắng không vinh

Kết quả, sau 1 buổi sáng dài nhất đây hồi hộp, 9 vị Thẩm phán TCPV đã thờ phào, cái thờ phào của 1 bị cáo được tòa tuyên bố «tha bổng» khi Thượng Viện với 22 phiếu trên 40 nghị sĩ hiện diện đã chấp thuận tất cả quan điểm của Hạ viện.

Thế là dự luật khởi trả lại Hạ viện, và sẽ chuyển sang cho Tổng Thống ban hành trong mấy ngày tới. Và coi như vụ TCPV, sau 1 cơn sốt dài 2 tháng, đã giải quyết xong để làm nhiệm vụ «đỡ đèo» và «khai san» cho vị Tổng Thống sắp tới do Quốc dân «lâm bồn» vào ngày 3-10.

Có thể coi như trong vụ

Trung Tâm LA SAN

282 Hiền Vương, Saigon 3. Đ.T 99705

15-7. Ôn Tập Tui vào DƯỢC, KIẾN TRÚC
KỸ SƯ PHÚ THỌ
NÔNG LÂM SỬ.

ca kê dê nõng

CA SĨ NGUYỄN CAO KỶ

• Nếu thất cử trong kỳ bầu cử tháng trước, tôi sẽ đi kiếm ăn bằng nghề ca sĩ. Nếu đắc cử, tôi sẽ trở thành một Tổng Trưởng ca hát. Ông Phó Tổng Thống, mà giới viết văn nhảm nhờ chúng tôi thường gọi là Phó Vương, đã nói như vậy trước một số hơn hai trăm văn nghệ sĩ.

Lúc nghe Phó Vương nói như vậy, là lúc tôi đã hơi say. Nhưng lúc tôi say, tôi thường khó giữ được tỉnh khiêm cung như lúc thường ngày... Hình như tôi có nói vọng lên rằng, mấy ngày hôm trước bà Phó Tổng Thống đã quyết định, sẽ đi bán cháo lòng mà ông lại quyết định đi hát, thì « cháo lòng và ca sĩ » có liên quan mật thiết gì với nhau không? Hồi xong câu đó, tôi biết rằng tính nham nhở có phải hữu, lại sắp sửa chiếm đoạt thắng người trong tôi, nên tôi đã tìm một chỗ thật vắng, thật tối để ngắm nhìn ca sĩ Nguyễn Cao Kỳ. Tôi tự phong cho mình là khán giả, chính giả. Còn có được là « thực giả » hay không, thì tôi không dám lạm bàn.

Đêm 19-6, Sư đoàn 5 Không quân đã tổ chức một buổi hội họp văn nghệ. Đặc biệt của buổi hội họp này, là những anh nhà báo được « mời đi chỗ khác chơi ». Chưa bao giờ lại có đầy đủ những khuôn mặt lớn của văn nghệ miền Nam đến như thế. Tôi cho đó là một thành công rất lớn. Những người làm văn nghệ rất khó tính, tới một chỗ hội họp lem nhem, thì nhất định là phải xin phép được có một sự vắng mặt. Nhưng ngày hôm đó, đã có mặt đông đủ, và tôi cho rằng đây cũng là sự thành công của Đại Tá Phan Phụng Tiên.

Theo như Nguyễn Thanh, một «ngâm sĩ» của chương trình Tao Đồn, thì đây là một cuộc hội họp của tam đại văn nghệ. Có những khuôn mặt già như các ông Tam Lang, Vi Huyền Đắc, Nguyễn Liệu... Có những khuôn mặt thật trẻ như cặp Tuyền, Huy, con của anh Đoàn Châu Mậu. Còn những người vào tuổi trên dưới bốn mươi thì nhiều lắm, trong đó có cả ca sĩ Nguyễn Cao Kỳ.

Rượu như từ một giòng suối được đổ ra, rồi thấm vào cơ thể mỗi con người. Những người chiêu đãi của Câu Lạc Bộ Huỳnh Hữu Bạc chạy tới, chạy lui như những con thoi. Nhìn thấy những ly rượu sóng sánh theo bước chân của người chiêu đãi, nhìn thấy anh thi sĩ Cung Trầm Tưởng đang trầm ngâm ngồi uống, tôi nhớ tới câu thơ của anh. «Rung rung rượu đỏ tràn ly». Chất thơ đã đẹp, hơn nữa lại là những lời thơ viết về rượu. Không hiểu sao, từ trước tới nay, những bài thơ viết về rượu đều hay. «Các bạn cứ việc uống. Nếu thiếu rượu, tôi sẽ nói với ông Đại tá Tiên, úi xập 1 cái PX của Mỹ, rồi chúng mình cùng đi ăn cướp rượu.» Phó Vương đã nói với tất cả mọi người câu đó. Phàng phắt không khí hào hùng của đỉnh núi Hoa Sơn rét mướt, có Lệnh Hồ Xung đang ngồi xám hổ, rồi có Điền Bá Quang, ăn cắp hai hũ rượu lớn, khiêng từ dưới chân núi đi lên. Nào chúng ta cũng uống, không có một chút hận thù. Hãy quên đi cái gì là chính, cái gì là tà... Mà hai cái chính, tà, làm sao mà phân biệt nổi, khi mà một bậc hào sảng như Đan Thanh tiên sinh đã nói với Lệnh Hồ Xung, «nhưng người uống rượu là những người tốt, người quân tử». Sự có mặt của một ông Phó Tổng Thống ca sĩ

ngày hôm đó, còn đầy chất nghệ sĩ hơn một nghệ sĩ chân chính.

Tôi vẫn lầm, nghĩ rằng, khi nhìn các bậc lãnh đạo, cũng như một người đẹp, chỉ nên đứng xa mà ngắm. Tôi gần, mắt đẹp đi nhiều lắm. Thật như vậy... Tôi đã thất vọng nhiều, khi tôi gần một người. Nhan sắc không có mùi, nhưng thân thể, bắt buộc phải có mùi. Bởi vậy, những lần sau, tôi chỉ chiêm ngưỡng dung nhan người đẹp, mà không dám đến gần, để khỏi phải nghe những lời nói vô duyên...

Nhưng với Phó Vương, tôi thấy điều đó không còn đúng nữa. Vóc dáng của Phó Vương lừng lững, đôi cánh vươn ra vẫn có vóc dáng đại bàng. Càng gần, càng nghe, càng thấy thích thú. Ít khi nào tôi bốc thơm một ai, nhưng phải nhận rằng, buổi tối họp mặt văn nghệ sĩ ấy, đã làm cho tôi yêu Phó Vương nhiều hơn. Tôi còn lầm cảm nghĩ rằng, con người ấy mà đi làm chính trị thì... hơi phí. Chỗ ngồi của Phó Vương không phải là nơi dinh thự đặt ở đầu đường Thống Nhất, với những hàng giầy kem gai trắng điệp. Chỗ ngồi của Phó Vương phải là ở đây, bên cạnh cô Mai Thảo, có Vũ Khắc Khoan và có người bạn học cũ Phạm Đình Chương, người đã đem đàn cho ca sĩ hát bài «Mộng dưới hoa». Trong một giây thoáng qua, tôi bỗng thấy tiếc ghê gớm, tiếc như người họa sĩ tài hoa kia, vẽ được một bức tranh tuyệt đẹp bằng máu, bằng xương mà vì một sự thúc dẩy nào đó, phải mang ra bày triển lãm.

«Các hạ không muốn uống rượu mời, mà chỉ chịu uống rượu phạt». Hình như có một người nào đó nói với tôi câu này. Tôi đã ngồi trầm ngâm hồi lâu. Không khí của đêm hội họp văn nghệ ấy, như chùng hân xuống, khi nhắc tới những người đã ra đi... Hà Huyền Chi đã nhắc tới Lưu Kim Cương bằng những lời thơ đầy nước mắt...

« Tao nhìn xuống chân tao,
Gót giầy seut tự bao giờ chụm lại,
Tao nhìn xuống đời tao,
Mười ba năm khởi đi bằng chân trái,
Súng trong tay, đêm ngủ nhớ giờ kèn. »

Nghe những lời thơ ấy, tôi thấy như Lưu Kim Cương vẫn còn như phảng phất quanh đây. Ngồi trước mặt tôi là anh Thiệu tá Chân, người đã theo Lưu Kim Cương từ lâu, kể cả những giây phút cuối của một người chết trẻ. Rồi Phó Vương nhắc tới Đinh Hùng, bằng những lời ngâm ngợi, luyến tiếc. Riêng tôi, tôi đang nghĩ tới Quách Đàm, người mới năm xuống gần đây, có khi ngồi mộ cỏ còn chưa kịp mọc, hình như tôi có đỡ một ly rượu xuống đất, để nói thì thầm. « Ly rượu này của anh Quách Đàm ». Tôi quen Quách Đàm qua Thanh Nam. Nhìn quanh, tôi không thấy bóng dáng Thanh Nam. Ngày hôm nay, Thanh Nam đã vắng mặt. Tôi thấy giận Thanh Nam và nói với Huy Quang điều tôi vừa nghĩ tới. Anh Huy Quang thì vẫn ít nói, ít cười. Chúng tôi mời nhau uống cạn một ly.

Lúc được mời đi dự buổi hội họp văn nghệ sĩ này, trong lòng tôi đã mang sẵn một ám ảnh. Ngày 19-6, vốn là ngày rất đặc ý của Phó Vương, ngày kỷ niệm sự ra đời của Ủy Ban Hành Pháp Trung Ương. Tôi đã định rằng, tới một lát rồi về. Nhưng cái không khí ấy, đã quyến rũ tôi ngồi lại, để tới lúc nhìn đồng hồ mới biết rằng,

một đêm lại sắp sửa qua đi...

Tôi nói với Đại Tá Phan Phụng Tiên :
— Nếu mỗi tháng lại có một cuộc hội họp như thế này, thì chẳng mấy lúc mà Câu Lạc Bộ Huỳnh Hữu Bạc của Đại Tá, sẽ biến thành nơi hội họp của anh em văn nghệ sĩ.

Tôi cũng nói với vị sư Đoàn trưởng sư Đoàn 5 Không Quân, rằng ông đã thành công rất lớn, mà có lẽ ông cũng không biết. Tôi chỉ cho Đại Tá Tiên thấy những người rất ghét nhau, có khi còn mang nặng cả chất thù hận khó quên, ấy vậy mà đều có mặt ở đây, có khi lại còn ngồi cùng bàn với nhau, bắt tay nhau rất niềm nở. Đưa được những người làm văn nghệ xích lại gần nhau, đó là một chuyện khó. Ông đã làm được việc đó, ông đã làm cho những khuôn mặt đầy chất ti tiện, bị đi sáng được hơn một chút và sau đêm nay, chắc rồi sẽ đổi tính. Đại tá Phan Phụng Tiên nghe tôi nói vậy, chỉ cười và có vẻ như không tin. Thi thời, tôi cũng đành vậy.

Mở đầu bài này tôi viết về ca sĩ Ng. Cao Kỳ. Vậy thì cần phải viết về chị Mai vi đôi song ca Cao Kỳ, Tuyết Mai đã làm chói loà buổi họp, át đi hào quang của những cặp nghệ sĩ Nguyễn Năng Tế, Kiều Chinh... Mỗi tình bắt đầu bằng những câu thơ của Đinh Hùng... Rồi từ đó, là đến một sự chọn lựa, « entre le pire et le mal... »

Trong một lúc về khuya, tôi chợt có ý tưởng rằng, đất nước này, có được 1 ông Tổng Thống ca sĩ, cũng là một điều hay. Khi vui, người ta hát, khi buồn người ta cũng hát. Tiếng hát, đối với nước tôi, hình như phát xuất ra từ lòng đất. Tiếng nói của nước tôi, cũng đã đầy rẫy chất nhạc. Một chiếc thuyền dề lên ngọn sóng lớn, nếu không có người gọi lên vai ba câu hò mái chèo, thì khó lòng mà vượt qua biển rộng, sóng dài. Chiến tranh đã là 1 chuyện buồn... Chính trị, lại càng buồn hơn. Nghèo đói, bệnh tật là nguyên nhân của chán nản. Hát lên được một bài ca, con người sẽ thấy thanh thản hơn, dù rằng chiến tranh vẫn tiếp diễn, nghèo đói vẫn kéo dài. Chết trong tiếng ca, tiếng nhạc vẫn sung sướng hơn là chết trong những tiếng đạn, tiếng bom đầy chất hận thù.

Tôi chắc rằng, trong đám hơn hai trăm văn nghệ sĩ có mặt buổi tối hôm đó, không ai có thể ghét được ca sĩ Nguyễn Cao Kỳ. Tôi vẫn mong rằng, mãi mãi, ông xuất hiện với vóc dáng của một nghệ sĩ như buổi tối 19-6. Cái sung sướng của tôi ngày hôm đó, là không biết ông tới lúc nào. Nếu ngày hôm đó, xướng ngôn viên hô lên một câu «Phó Tổng Thống tới», rồi bắt mọi người đứng dậy, thì chắc chắn tôi đã bỏ ra về ngay từ lúc đầu. Tôi còn ngồi lại, tức là tôi đã yêu...

Tôi đã yêu... Nhưng chắc chắn, người tôi yêu không phải là ca sĩ Khánh Ly...

QUẠT MỒ

Bên lề ngày Quân Lực...

Vì C.O là báo tuần, nên khó thể cạnh tranh với đồng nghiệp báo hàng ngày. Do đó, chủ nhiệm C.O, chỉ thị cho phóng viên rất ác liệt, là : Phải viết bài tường thuật, không giống báo nào ?

Lịnh ra khó thấy mỗ ! Tuy nhiên, phái viên bên báo vẫn phải cố gắng, trợn tròn đôi mắt, để nhìn cho kỹ, và để khám phá cho bằng được những chuyện bên lề độc đáo, chưa có báo nào khai thác. Và đây, là cuốn phim Ngày quân lực năm nay :

Phản chiến sẽ xuất hiện.

Ngay phút đầu tiên, trong giới ký giả, đã có tin xì xào, rằng : 1 số thuộc nhóm Da Beo, cùng các anh em phế binh, và «phún» Ngô bá Thành, sẽ đồng loạt nhào ra khán đài quấy phá trong chiều hướng, được gọi là «phản chiến» ! Cũng vì tin này, nên...tất cả quan khách, kể cả báo chí, đều được yêu cầu : «bắt đi bắt dịch» Ai ngồi đâu ngồi đó. Nhà báo tập trung trong 3 cái «chuồng cu» và đứng lúc nhúc, không ai được di động.

Ông Trung tá Trần văn Ân, khán cả tiếng, để kêu gọi mấy chàng phóng viên Mèo xé rào hãy giữ kỷ luật, đứng chạy tới, chạy lui... Nhưng, tụi nó dèch thềm nghe lệnh quan Giao Chỉ.

Thờ ư tiên... dèch có giá trị...

Tất cả nhà báo đều được phát 1 thẻ ư tiên, có viết nguồn gốc, mấy chữ PRESS, với chữ ký của thiếu tá Biên, TC.CT. Sáng ngày 19-6-71, bên báo phóng viên liền ngang đeo tấm thẻ này, ra cái điều, ta đây là nhà báo, có ư tiên hơn mấy cụ phó thường dân. Nhưng, thật là lằng xẹt, vì... giới canh gác có đủ loại, nào là Mã Tà, nào là Thủ Đức, nào là Quân cảnh. Bởi thế, tùy hứng của quý xếp, có xếp... rất vui vẻ, dành ư tiên cho nhà báo. Nhiều xếp, lại phớt lờ, coi tấm thẻ, như tờ giấy lộn — Nếu hỏi xếp ; thì xếp trả lời : Tụi tui không biết gì hết trơn ! Và, anh em ký giả cứ việc trở tài đi ló ca chân bằng thích để tìm đường xâm nhập khu khán đài.

An ninh quá nặng...

Người ta ghi nhận an ninh đông đảo hơn quan khách. Thời thì, đủ loại Cóm, từ chim đến nòi... Chỉ thấy toàn là các xếp, mặt khó dăm dăm, chớ lưa kè kè nơi thắt lưng. Vào lúc 8 giờ hơn, đột nhiên có tin đồn «sẽ có rắc rối, giữa 2 ông Chánh Phó Vương, vì chỗ đứng, chỗ ngồi lằng nhằng sao đó ? Thế rồi, may quá, tới 9 giờ kém 5, ông Phó Râu Cao Kỳ... Cục đến. Ông lừ lừ xuống xe, với bộ đồ đen 4 túi, trông cứ như Chu ân Lai. Từ trong khán đài danh dự, đại tướng 4 sao ; Cao văn Viên nhanh nhẹn bước ra và kính cẩn nghiêng mình bắt tay Phó Vương... Rồi 9 giờ đúng, Đức Vua tà tà, từ công dinh Độc lập tiến ra với 20 xe mô tô đi từ từ như rửa bờ, bao quanh xe của Đại Vương, rồi Vua tới. Và, mở đầu Vua bắt tay Phó Vương, tất cả đồn cặp mắt ngó coi cú xiết tay này, thì... thấy rõ là Vua cười cười, mà Phó Vương — không cười—nếu không muốn nói là vẻ lạnh lùng rờn rợn tưởng như cái lạnh lùng của nòng súng...

Và, sau cùng là chỗ đứng, của quý Ngài vui vẻ cả chẳng có gì lộn xộn xảy ra ! Chán quá xá ! Trong lúc báo chí, chỉ chờ mong và ao ước sẽ có biến cố để vẽ bài, và tán phét. Rút cục, êm ru bà rù. Nản thấy mỗ.

1 màn trình diễn tức cười... Đang múa may... Quan rớt gậy !

Giữa cảnh duyệt binh nghiêm trang và long trọng, đột nhiên này ra từng tràng cười sặc sụa... Thì ra, có 1 đảng trưởng Đoàn quân nhạc, biểu diễn màn múa cái cây chỉ huy, đầu bọc bạc, ông ta múa rất điệu, và đẹp mắt vô cùng. Chính vì ông múa quá hay, nên bao con mắt đổ dồn về ông. Ông vừa tiến bước, vừa tung cây gậy lên Trời cao, rồi bắt dính như làm ảo thuật. Tiếc thay, khi vừa ngang qua khán đài của Đức Vua, thì có lẽ vì quá hồi hộp, ông quân nhạc tung thế dèch nào, mà rớt chạ nó cả cây gậy chỉ huy, làm ông đang ngon tron, bị lờ tầu phải cúi lom khom đi nhặt gậy. Nhiều người nói : Không chừng ông quan nhạc này dám ăn sơ sơ là 8 củ, về cái tội múa trước mặt Vua, mà rớt gậy. Cả năm chỉ có 1 lần trình diễn, mà làm cảm thế thì đời tàn rồi ông bạn ơi.

Nhìn tổng quát : đáng khen ! Nhưng...

Nhìn chung và nhận xét công bằng : ngày quân lực năm nay, tổ chức chu đáo. Về hình thức

đẹp mắt, về duyệt binh hấp dẫn. Các em Thiếu sinh quân, mang đồ trắng toát, quần sọc đỏ, nón đỏ thật mê ly. Các sĩ quan Đalat trông hiên ngang đáng yêu biết mấy ! Anh em Thủ Đức cũng nổi bật và cả các bác sĩ trong trường quân y cũng ra gì với núi sông, nhất là đoàn quân «Chấn Bồn Chơn» tức chó 4 chân, chú khuyển nào cũng đeo dây huy chương 1 có điều, về mặt quần chúng, nhà nước đã hạn chế tối đa, thành thử, quan khách toàn là dân hữu quyền và an ninh chim. Xét ra, vào năm tới, nên đề mở rộng cho đồng bào chiêm ngưỡng anh em chiến sĩ. Vì dân chúng rất khoái về kiểu hùng của lính V.N.

Và 1 điểm đáng khen...

Có 1 điều mà rất ít người để ý, đó là... cái nhà vệ sinh, mà mọi năm, đa số phải khốn khổ bởi đứng hoài cả 4, tới 5 giờ đồng hồ, với kẻ yếu thân, thật là bi đát ! Vì làm sao mà thanh toán vụ bài tiết. Quả là 1 vấn đề rất ám ó, rở tiền song rất quan trọng. Thế nhưng, năm nay, nhà tổ chức đã kịp thời bổ khuyết và, chúng tôi nhận thấy, ngay sau khán đài danh dự, có 1 căn nhà, bên ngoài đề «Nhà Vệ Sinh» làm bằng 4 tấm tôn quây lại vào nhau. Tuy nhiên, mấy bà... mót tè... chỉ đứng ngó ngó, rồi lè lưỡi chuồn, vì không thấy đề rõ là nhà dành cho giống đực hay giống cái, lờ ra 1 bà nhào vô, lại đụng đầu với 1 đực rựa ở trong thì mắc cỡ chết !

Xin đề nghị, sang năm xin cố làm cho đều, nghĩa là, có cả nhà vệ sinh cho hai giống, âm và dương... cho thêm phần bình đẳng.

Bóc ma

Cái chết của người biết quá nhiều

Vụ Hà thúc Nhơn đã bắt đầu chìm sâu vào quên lãng thì bỗng nhiên tuần rồi nó lại được nhắc nhở lại qua cái chết của thiếu tá Trần Kim Dật. Dĩ nhiên TT Dật cũng là 1 vị lang tây như cổ lang tây họ Hà. Và bởi ông cũng là người biết quá nhiều về vấn đề tham nhũng tại quân y viện Nguyễn Huệ, nên sau cái chết thình lình của ông dư luận đã đồn ầm lên rằng TT Dật đã bị tham nhũng «thuốc» chết để bịt miệng. Sự rằng phen này nếu giữ thái độ im lặng là hột soàn thì dám xảy ra 1 vụ Hà thúc Nhơn thứ hai không chừng, nên cơ quan Vệ Tê Ích của ông quan năm Tiến Bộ đã phải vội vàng đình chánh rằng TT Dật chết hoàn toàn do bệnh hoạn gây nên chứ không phải vì thuốc độc thuốc địa gì hết trơn. Có giấy chứng nhận của lang Mèo đảng hoàng ?

Chúng qui chỉ tội cho ông nhà nước quá. Theo lẽ những người như TT Dật chưa được quyền chết mới đúng. Chết vội vàng thế lờ đờ tiếng oan cho nhà nước là chưa diệt xong tập đoàn tham nhũng tại quân y viện Nguyễn Huệ sao. Sứ mấy.

Tội của Lịch Sử

Theo đồng nghiệp VTB, một số chư vị tiên ông tiên bà mang căn cước An Nam nhưng là hậu duệ của những bậc đại anh hùng phương Bắc như Liễu Thăng, Thoát Hoan, Tôn si Nghị, cư ngụ tại Vĩnh Bình, vừa lên tiếng sửa sai chính sách diệt trừ nạn ma túy của nhà nước, và yêu cầu viện hạ bộ phải gấp rút mang vấn đề tối quan trọng này ra thảo luận trong một phiên khoáng đại gần nhất.

Theo lập luận cứng ngắc không chịu được của chư tiên kể trên, nhà nước chỉ được phép cấm đoán những đứa choai choai thôi vì chúng mới

là hạng đua đòi bắt chước ầu. Ngoài ra những người từ bốn mươi tuổi sắp lên thì nhà nước phải cho sài ma túy thả dãn, cho sài trong vòng hợp pháp, vì họ chính là những nạn nhân không may nhất, đáng thương nhất, của chế độ Bắc thuộc khi xưa và tám chục năm Tây thuộc vừa rồi.

Chưa biết đảng cái bang đảng viện hạ bộ sẽ tính toán ra sao trước yêu sách vừa kể của hàng ngũ tiên ông Vĩnh Bình. Tuy nhiên theo sự dò hỏi của phái viên Con Ong, thì hiện nay dư luận giới tú bà lão thành, giới Kỳ Bèo chuyên nghiệp, cũng đang sửa soạn lập yêu sách đòi nhà nước phải cho họ miễn ăn trong vòng hợp pháp nếu cuộc tranh đấu của hàng ngũ tiên ông thắng lợi hoàn toàn. Vì họ cũng là nạn nhân rất đáng thương của lịch sử cả. Tội nghiệp thế.

Khó nhục kế

Một số công bộc, đại diện cho toàn thể giới công bộc của cường quốc Anamta, vừa đệ trình lên ngài thừa tướng một bức thỉnh nguyện thư mang nội dung kêu gào bề trên cho hàng ngũ công bộc được mua chịu các món hàng cần thiết cho đời sống hàng ngày cùng xin giảm giá bán nhu yếu phẩm tại các trung tâm tiếp tế. Lễ dĩ nhiên trong lá thư thỉnh nguyện trên, các tác giả của nó không quên ghi rõ là đa số công bộc bị giết rách mướp lăm, chịu đời sắp hết rồi, nếu bề trên không mau chóng nâng đỡ theo đơn yêu cầu thì trong tương lai không xa công việc của nhà nước sẽ bê trễ là cái cẳng.

Cũng theo nguồn tin không lấy gì làm bảo đảm, thì sau khi được ngài thừa tướng đưa bức thỉnh

nguyện thư vừa kể cho coi và hỏi ý kiến, quan thượng thư bộ Kinh Hải đã cười hăng hắc mà trình rằng tụi nó khéo đóng trò khổ nhục quá, chứ vật giá đang xuống giá đùng đùng, ngay tui báo chí cũng phải xác nhận là thế, mà công bộc đòi rách cái khổ nào ? Sau mấy phùa tăng lương, mỗi tháng bị giết chúng lảnh cả xấp bạc để đầu ? Bộ cho vay lời hết rồi sao ?

Cần chỉ hướng dẫn mắt công

Có lẽ cảm thấy cuộc tuyển lựa đảo kép nhà hát tây năm nay sẽ vô cùng gay go và hào hứng, nên ông cố đạo Hoàng Quỳnh đã có sáng kiến lập ra 1 đoàn cán bộ để hướng dẫn cử tri trong vấn đề chọn mặt gửi phiếu vô thùng, nhất là đối với các dân biểu đương nhiệm ra tái ứng cử.

Cứ kể công việc hướng dẫn của ông cố đạo Hoàng Quỳnh cũng là hữu ích lắm, sẽ giúp rất nhiều cho các cử tri khỏi tin lầm những đứa ăn tục nói phét, những đứa mồm miệng đỡ chân tay những đứa nhát nhúa chỉ thích đóng vai chồn lùi chứ cóc chịu dẫn thân như lúc hứa vung vít với cử tri. Tuy nhiên đó là đối với những anh ứng cử viên lạ hoắc, mới lăm le nhập cuộc lần đầu. Riêng trường hợp của các đảo kép đương nhiệm muốn xin tái cử thì nhiều người thấy rõ là ông cố đạo Hoàng Quỳnh toan làm một việc rất thừa. Ngót 4 niên trời nay dân đen xứ Mit đã biết quá rõ từng hành động lố lờ cũng như thâm kín của từng đảo kép một rồi, cần chi phải nhờ tới sự hướng dẫn của ông. Không chừng họ lại biết tường tận còn hơn cả những cán bộ của ông cố đạo nữa kia. Thật mà.

Mỗi ngày 2 chuyến bay

SAIGON-ĐÀ NẴNG

1 chuyến bay

SAIGON - HUẾ

BẰNG PHẢN LỰC CƠ BOEING 727
Hàng Không Việt Nam

PHÚ ĐỀ GIAO CHI

Buôn 5 phút

Trong những ngày gần đây, người ta thấy một số báo tại Saigon đã đăng nguyên văn bản chính, hoặc vì vút khai thác bức thư nặc danh của 27 ông Quan vùng II, tố cáo Tướng Ngô Dzu đã "Tổ chức kinh tài, ăn cướp, thổi phồng các trận đánh..."

Tiếp đến Tướng Ngô Dzu đã mở một cuộc họp báo để giải thích phản pháo lại kẻ đã chơi ông. Trong dịp này Tướng Tư Lệnh Vùng II cho biết bức thư tố cáo kia đã được gửi tới Quốc Vương Anamta, Đại sứ Băng Keo và một số lãnh tụ chính trị tại Anamta. Ngoài ra ông Tướng Vùng II còn thề rằng ông cóc có đụng tới cái món lá đa, cũng như đất đai nhà cửa và tổ chức kinh tài. Ông thề một phát thật dài và nói bức thư nặc danh kia chỉ là "sáng tác của một người ở Sêgên", trong một chiến dịch bốc thổi đồng đội, đâm sau lưng chiến sĩ. Tuy nhiên khi bọn nhà báo nói "Người ấy là ai", thì ông Tướng vùng II không chịu trả lời.

Bọn C.O không dám quả quyết Tướng Dzu bần hay sạch, cũng như không biết kẻ tố cáo ông nhằm vào mục đích nào. Tuy nhiên trong vụ này C.O thấy buồn cả hai người. Người tố cáo và kẻ bị tố cáo. Nếu thật sự Tướng Ngô Dzu ăn bẩn, thì chỉ cần mếc Quốc vương Anamta là đủ rồi, tại sao lại đi mếc ông Băng Keo. Làm như vậy có khác nào đem chủ quyền quốc gia đến tận nơi cho người ta hít? Phải chăng muốn bốc hay muốn đét đồn một ông lớn cấp Tướng, phải có bàn tay lông lá dính vào mới làm nổi?

Về phần ông Tướng Ngô Dzu, ông rét cái gì, ngại cái gì mà không dám nêu đích danh cái kẻ đã đâm sau lưng chiến sĩ? Chiến sĩ một khi bị đâm sau lưng đã là nguy hiểm đáng ngại lắm rồi. Ấy vậy mà lại cóc biết kẻ đâm mình là ai nữa, thì thật là chết cả cửa tử. Ông Tướng Vùng II chẳng lẽ không biết rõ điều này hay sao, lại ngậm miệng mặc các chiến sĩ ta kèn?

Trước những sự kiện trên, bọn C.O cóc có ý kiến, chỉ xin được buồn 5 phút!

Truyện dài ma túy

Ngay từ lúc đầu khi nhà nước Anamta phát động chiến dịch bài trừ ma túy, bọn C.O đã hưởng ứng hết mình. Tuy nhiên, đến lúc thấy Nhà Nước Anamta tự ý bài hàng tiết vịt quá, hàng đến độ quên cả công việc tối cần là tìm một lối thoát đẹp cho nạn nhân ma túy, bọn C.O lại đâm chùn.

Những kẻ ghiền chất ma túy không phải chỉ có những thanh niên thời đại, mà còn gồm cả những ông già gần kề miệng lỗ (uạn nhân của chính sách đầu độc dân Anamta từ thời Tây đô hộ). Nhưng dù họ thuộc thành phần nào thì cũng đều là những kẻ đáng thương cả. Họ cần phải được giúp đỡ, khuyến khích để dứt tình thần "dứt tình" với con ma...túy, hơn là bắt họ cho đi nằm Ấp và bị dây ai, tui nhục.

Theo chỗ bọn C.O được biết, thì phần lớn những người bị nằm Ấp vì ghiền ma túy, mỗi khi lên cơn ghiền đều được Nhà Nước Anamta choác cho một mũi... ma túy. Do đó đã có người chịu không nổi thứ ma túy nặng ký này, đã phải vác xuong sườn từng bước từng bước thăm đi về bên kia thế giới! Còn những người có sức chịu đựng khá, thì sau thời gian được Nhà Nước Anamta "cải huấn" theo lối trên, đến khi ra tù họ đã già từ đợc tàu, bần đên đờ bước vào con đường... chích choác (còn đờ tôi hơn là hút)!

Nếu thật sự Nhà Nước Anamta muốn cho những người ghiền ma túy ngòm củ tí, bọn C.O đề nghị mỗi khi thệp đợc một tiền ông, cứ việc xit một phát đạn cho họ đợc kền trong thơ thới, hơn là nhốt họ trong Ấp đờ họ phải khổ s*, chết đần chết mòn trong đàu nhục.

Big Minh thua xa bô cu

Bản về con người của ông Tướng sún rằng, nhân vật đang sửa soạn ra tranh ghế Sếp Lớn phú đầu rồng, nàng Kiều viện Hạ bộ đã có những nhận xét vô cùng tinh tế như sau: Tướng sún thua xa chim cu Trần Ngọc Châu 1 trời 1 vực. Vì Tướng sún chỉ đợc cái hiền lành chứ đàu có thủ đoạn bằng chim cu. Tướng sún cũng không dứt kheát lập trường bằng chim cu luôn, nên ban tham mưu của Tướng sún yển siuthua xaban tham mưu của chim cu gần tình những đồng chí lão luyện tuổi nghề không.

Tóm lại, theo nhận định của nàng Kiều, phải tháng 10 này anh chim cu không bị ở Ấp thì

cam đoan sẽ còn sáng giá hơn Tướng sún rất nhiều.

Ông chinh quyền Đà Nẵng đâu?

Một số ngư dân tại Đà Nẵng vừa lên tiếng báo động, có hai chiếc tàu đánh cá ngoại quốc đã xâm nhập vào hải phận Đà Nẵng để đánh cá bất hợp pháp, cướp cơm chim của những ngư dân người Việt tại đây.

Bọn Con Ong nhận thấy từ lâu nay nhiều đấng ngoại quốc đã chơi gác dân Annamta có hơi nhiều rồi đấy. Trước hành động ngang ngược này Ông Chinh Quyền Đà Nẵng còn đợc gì nữa mà không ra tay trừ gian khử bạo một phát cho con dân của ông đợc nhờ một tí.

Vừa thôi chứ...

Theo sự tố cáo của một số đồng hành khách thường đi xe đờ trên lộ trình Nha Trang - Saigon, thì trong những ngày gần đây con đường trên khá an ninh nên mọi người thường đờ xô nhau đi xe đờ. Do đó 1 số xếp bên, tài xế và lo xe hàng xe đờ Hiệp Hưng, Hiệp Thành đã đờ trở hống hách, vũ phu đối với hành khách. Ngoài ra hành khách còn bị làm tiền trắng trơn bằng đủ mọi cách. Vừa thôi chứ mấy ông... Nhờ hành khách mấy ông mới đợc khám khá, đến khi khám khá mấy ông lại hành hạ, bóc lột hành khách thì coi sao đợc.

Nếu các ông còn tiếp tục hành động bần thiêu trên, thì đờng trách tại sao bọn C.O không nưong tay đấy.

Ông Trường Ty ăn bẩn

Một số đồng bào nghèo ngụ tại các xã ấp thuộc Tỉnh Biên Hòa, vừa viết thư về tòa soạn C.O, tố cáo hành vi tham nhũng của ông Trường Ty Xã Hội tại đây. Theo chỗ bọn C.O đợc biết, những đồng bào này đa số đều có thân nhân đã hy sinh vì Tổ Quốc. Nhà Nước Anamta muốn cứu giúp họ phần nào, nên đã lập một Ty Xã Hội tại Tỉnh Biên Hòa, đờng thời giới thiệu phẩm vật cứu trợ cho đồng bào. Nhưng những phẩm vật này đều bị ông Trường Ty Xã Hội ăn chặn ráo trọi. Đồng bào ức tình vì không đợc hưởng ơn mưa móc của Nhà Nước nên đã nhờ ông Chinh Quyền địa phương can thiệp. Sau đó có một số nhân viên ở Bộ Xã Hội đã xuống tận nơi điều tra và nắm đầ đủ tài liệu tham nhũng của ông Trường Ty Xã Hội tại đây. Trường Ty Xã Hội chuyện sẽ đợc quan trên đem ra xét xử, nhưng rút cuộc cho mãi tới nay vẫn êm ru bà rù.

Cũng theo số đồng bào nghèo trên, thì ông Trường Ty Xã Hội sở dĩ vẫn phây phây là vì ông đã "ngậm ngái Đức Thánh" tìm đến một Quan lớn tại Bộ Xã Hội đờ nhờ chạy chữa...

Con Ong mong rằng nhà nước lưu ý đùm vụ trên đây và sớm cứu xét cho người dân đên đợc hưởng ơn mưa móc từ trên cao rải xuống.

Ông cựu Tổng Paul Nur bán xúc xích...

Trước 48 giờ, có tin ông Tổng sắc tộc họ Paul sẽ bị về «Buôn», anh em trong làng báo bô, đi tới đàu, cũng thấy 1 nữ ký giả mới nhập nghề, mang tên loài Cỏ về Đem đàng, thì thảo báo đờng cho anh em là, nằng đàng lãnh sứ mạng do Tổng Sắc tộc nhờ cậy, đi mời lối 5 ký giả thứ đừ, đờ ông tổ chức cuộc họp báo vừa là loại bỏ tui, vừa là họp mặt.

Đợc hỏi: nội dung và mục đích nhằm nói lên cái gì? Nàng Cỏ Đem, ra cái điều quan trọng trả lời rằng: "dường như có 1 chàng trung tá đã về vườn, lại có giấy của Paul tổng trưởng ký và cấp, với chức vụ rất hung hăng, thế rồi tên quan họ Hủi này, đi hủ dân ở B.T đờ xoay xin và bị về «quả tởm». Paul sắc tộc, lo bán xúc xích, vì chỉ ngại «râu đờ bim leo», lúc đàng ngồi ghế hách xỉ xăng thì cái gì cũng hòa cả làng, nay xuống giốc không phanh, lờ ra thiên hạ bu vào đánh hỏi, thì vất vả lắm. Lại cộng thêm với tin đồn cứ rờn rập trút vào đầ Ông Sắc tộc, nào là người ta có cả hồ sơ về các áp phe của bà Tổng trong mặt trận Bờ Lờ, tức «dịch vụ Bông Lau» tức buôn lậu vùng ngoại biên. Còn thêm làm kẻ thổi mồm loan tin là, tuy cái ghế sắc tộc bề ngoài có vẻ soi nước, nhưng bề trong rất thòm, nhờ khoản ký giấy nhận thực là dân thiểu số, hay gốc chàm là có quyền khỏi đi lính. Nghe đầ, giới tối cao đã có mặt lệnh mở cuộc tổng kiểm tra tất cả những thứ giấy tờ loại trên, đờ xét lại coi có lỗi mấy ngàn kẻ... mang chứng thư thiểu số mà Gốc

ĐA DANH cầm tròng

Tàu, hoặc mang giấy Chàm mà gốc con nhà giàu!

Con Ong vốn tối kỵ đánh đập kẻ ngã ngựa, nên chỉ phiếm loạn đại khái gọi là... làm công việc thông tin mà thôi. Chớ tui này mà chiều có thể lực thì ông Paul...tờ ra quần là cái c hắc.

Muru sát

Ngày 20-6-71, chúng tôi vừa nghe tin ông cựu Tổng trưởng sắc tộc, đàng muru đờ nhờ 1 nữ ký giả tổ chức cuộc họp báo, đờ ông đi một đờng biểu diễn... họp hành, ngõ hầu, báo đờng một cái gì... cóc về, rất lâm nguy cho cuộc đời và sự nghiệp của ông. Song, cuộc họp báo có bố trí ngậm ấy, không thành, vì trục trục kỹ thuật sao đó, và đờng như điều kiện hơi lằng nhằng... không tiện nói trắng ra đây!

Thế rồi, lại có tin, ông Tổng Paul Nur, bị muru sát ngay tại tư thất, bằng 1 trái tạc đạn thổi và 3 phát súng bắn chỉ thiên.

Theo nhận xét méo mó của phái viên C.O, có lần tí tí máu thám tử, thì vụ lựu đạn thổi và bắn chỉ thiên xem chừng có nặng mùi... đạo diễn! Phải chăng thay vì tổ chức cuộc họp báo đợc sắp vẽ, từ trước, mà chẳng thành, nay quân sự của họ Paul, lại bày vẽ tấn kịch muru sát hụt, đờ đóng lên lời kêu cứu thất thanh, của Paul Nur, với ai đó, rằng: đàn em vì đại ca, mà bây giờ bị đầ thế này đây, không chừng, còn bị người ta làm thịt chết tươi nữa nè!

Bởi, nếu vụ ném trái na thổi do visi chủ mưu, thì còn lâu mới bị tịt ngòi. Với tui đờ tề chuyên nghiệp đã định giết ai là kẻ đó khó mà thoát chết. Thêm cái trò bắn chỉ thiên quả đứng, là một tấn bị hải kịch của nhà đạo diễn quả ấu trĩ nào đó, đờ làm công việc này, nặng về phần trình diễn đờ lấy niềm vui dân anh, mà nhẹ về phần... sáng tác một trò hề có nghệ thuật. Dù sao, Paul Nur đã tỏ ra quá lúng túng và hơi vụng về, vì lẽ ra ông ráng đờ vài ngày nữa trôi qua, là đời sẽ quên tên ông đờ đàng. Vì, công lao của ông với Tổ quốc, nó quá vĩ đại, kể ra nó lớn lao bằng con rudi vậy đó, nên người dân sẽ mau quên lãng ông trong thời gian rất ngắn. Đàng này, ông lại muốn cho thiên hạ phải nhớ mãi đến ông đờ cảnh cáo cho ai đã thấy rằng: Đờng có đánh giá thấp thẳng Paul Nur này. Coi chừng, tở sẽ làm một cú fulro thứ hai, lúc ấy sẽ có khối thẳng sinh vinh với tở đờ nghe. Ghê thấy mẹ.

Sắp sửa đến ngày sâu bọ ló mặt...múa may

Mấy bữa qua, người ta thấy rục rịch tờ nộ đờn ứng cử. Ở hẻm nào cũng thấy có đầ ba anh hàng ngày đàng nằm nhà bú tí vợ, bây giờ lại ra cái điều ta sắp ứng cử đầ biểu đầ nè! Tui sâu bọ ấy nếu cứ âm thầm lo vụ nộ đờn, thì đờ cho đờng bào phải bít mũi vì khó ngưi quá! Đàng này, mấy thẳng ăm ở hội tề, lại ra về quan trọng. Rằng: «chuyên này, tui ăn chắc nhờ có hậu thuẫn của Mèo». Rằng: «xong rồi, tời đã vào Dinh gặp Ông Lớn». Rằng: «Tui nó đàng lay tời, đờ mời tui ra giúp đầ giúp nước». Chắc chắn, là chúng chỉ nói đờc tời! Thế mà cứ bị, nghe mấy thẳng nửa ngòm, nửa đờn rui bốc thổi, tui Con Ong nhừc cả đầ. Tại xóm nọ có thẳng nhà thầu trùm bít, ở hẻm gần khám chỉ hòa, tục Cha Cả Quỳnh, tự C. Mập, chuyên đánh cờ bạc bịp, kiếm thầu công hậu, và giặt đờ đờ cho Mèo, lần này, cũng khệnh khạng, la lối rằng: «phiền quá, tời chỉ muốn Ra làm gì, mà thẳng cha tướng đàn em, nó cứ bắt phải Ra, đờ nó ứng hồ». Rằng: «thằng cha Trần quốc Bửu, cũng năn ni mãi, mời đầnh phải nghe nó, đờ Ra, tranh đầ cho đờng bào». Và, còn nhiều thẳng loại chó chết, sâu bọ lên làm người, cũng huênh hoang vác theo cái tập hồ sơ ứng cử, bèn mình mà làm như. Tờ sư Nhà Thờ, đi đầu cũng giờ ra khoe om xòm. Với những bản mặt như tên C. Mập, và tên Nhà Thờ Xi Gà Gộc nọ... Đầ nước này, mà phải nhờ cậy đầnh bàn tay cùi hủi của tui mí, thì tàn rồi!

Quản lý: HOÀNG THỊ QUY

In tại nhà in DÂN NGUYỄN

54 Võ Tánh Sài Gòn

Một số 20đ. Một tháng 80đ. Một năm 800đ